SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 154. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 13, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го СЕРПНЯ 1992 Ч. 154. РІК XCIX.

ПОРАНЕНО ЩЕ СІМОХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Київ (УНІАР). — В понеділок, 10-го серпня, міністерство закордонних справ України повідомило, що Уряд України висловив глибоку стурбованість і тривогу з приводу злочинних дій ворогуючих сторін в Югославії, де 7-го серпня поранено ще сімох вояків українських миротворчих сил, які у складі сил ООН перебувають в Сараєво.

Обстріли військових формувань сил ООН є брутальним порушенням принципів і норм міжнародного права і можуть розглядатися урядами країн, що надсилають свої контингенти до миротворчих сил ООН, як ворожі акції проти їх громадян. Уряд України вимагає від конфліктуючих сторін, зокрема, від керівників Боснії, Герцеговини і Сербії вжити всіх можливих заходів для негайного припинення ворожих дій проти миротворчих сил ООН. Уряд України звертається до Ради безпеки ООН з проханням використати весь авторитет і всі можливості організації для забезпечення максимальної безпеки вояків українського батальйону в секторі Сараєво та проведення грунтовного розслідування інцидентів 31-го липня та 7-го серпня.

У зверненні української сторони висловлено надію, що Рада безпеки ООН випрацює ефективні заходи для забезпечення умов діяльності сил ООН, а також заходи адекватної протидії у випадку поновлення підступних обстрілів. У зверненні сказано, що в разі поновлення ворожих дій проти українських військовослужбовців і нових жертв, Верховна Рада України може відкликати контингент збройних сил України зі складу сил ООН в Сараєво.

РОЗПОЧАВСЯ ПЕРШИЙ ЕТАП ЮМПЗ-92

Ню Йорк. — Як повідомляють з Крайової Пластової Старшини, в суботу 8-го серпня, розпочався перший етап Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі для пластового юнацтва у дев'яти різного типу таборах, розкинених по східному побережжі ЗСА. 650 юнаків і юначок та понад 100 виховників зібралися на призначених місцях і розпочали таборування та переводити свої спеціялізаційні зайняття. Хоча першого дня майже у всіх місцях падав зливний дощ, юнацтво є у доброму настрої та вдоволене із пригод. Учасники двох таборів разом із своїм проводом брали участь в неділю у Службі Божій в церкві в Гантері, Н. Й., а учасники олімпійського табору — на „Вовчій Тропі". Серед таборовиків є крім пластунів з ЗСА велика кількість юнацтва з Канади, як також пластуни з України, Німеччини, Польщі, Чехо-Словаччини і Бразилії.

Впродовж цілого першого етапу ЮМПЗ, який триватиме до вівтірка 18-го серпня, коли всі учасники з'їдуться на святочні заключні дні на Пластову Оселю „Вовча Тропа", табори відвідує і провірює провідник програми цього етапу інж. Юрій Савицький, який в кожному таборі буде двічі. Коменданти поодиноких таборів є зобов'язані кожного дня у вечірніх годинах звітувати про стан і проблеми таборів телефонічно на „Вовчу Тропу", де постійно є дижури у телефонічній централі.

Усі ці спеціялізаційні табори фільмує ст. пл. Доріян Юрчук.

Республіканці виробляють передвиборчу плятформу

Гюстон, Тексас. — Комісія, що займається виробленням передвиборчої програми Республіканської партії, приступила до праці. Очікують, що до кінця тижня ця програма буде готова.

У понеділок, 10-го серпня, республіканці ознайомили журналістів з проєктом програми, в якій, між іншим, сказано, що якщо б при владі були демократи, то військо Саддама Гуссейна не все залишалося б у Кувайті і, мабуть, було б забезпечене нуклеарною зброєю. У програмі також говориться про зобов'язання Республіканської партії не підвищувати податки і підкреслюється, що кандидат демократів Билл Клінтон зобов'язався податки підвищити.

„Вибір ясний, — сказано у програмі. — Це вибір між президентом, який виступає проти підвищення податків, і кандидатом, що виступає за їх підвищення... Позиція Республіканської партії ясна: ніякого підвищення податків".

Голова Крайового комітету Республіканської партії Рич Бонд виступив у понеділок на пресовій конференції і нарисував перспективну картину президентства Б. Клінтона: „Ви лише подумайте про те, хто ввійде у Державний департамент! Патриша Шредер стане секретарем Департаменту оборони. Секретарем департаменту внутрішніх справ буде Джеррі Бравн. Шредер створить комісію для нагляду за поведінкою військових, а Бравн вимагатиме захищати довкілля у кожному дворі".

Агентство АП підкреслює, що консервативний публіцист Патрик Б'юкенен настоює на включенні у плятформу республіканців зобов'язання використати армію у боротьбі з нелегальними імігрантами, які переходять американсько-мехіканський кордон, а також пункт про поступове зменшення американської допомоги чужинецьким державам.

Конвенція Республіканської партії відкриється у Гюстоні в понеділок, 17-го серпня.

ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ „САРКОФАГ" МАЄ ТРІЩИНИ

Москва. — У бетонному „саркофагу", що споруджений над пошкодженим вибухом реактором Чорнобильської атомної електростанції, утворилися тріщини, в результаті чого відбувається вихід радіяції. Про це повідомив проф. Володимир Карасєв в інтерв'ю газеті „Рабочая Трибуна". В. Карасєв очолює науково-дослідний центр, який наглядає за „саркофагом".

Хоч представники влади заявили, що В. Карасєв сильно перебільшує небезпеку погіршення ситуації в зоні нещастя, Україна оголосила конкурс на проєкт другого саркофага, який надійно закрив би реактор ч. 4.

Тепер внутрішність „саркофага" являє собою вогнедишну ляву, а його поверхність покрита багатьма тріщинами, через які в атмосферу просочується радіяція. Температура ляви становить коло 200 ступенів за Цельсієм. На випадок сильного дощу або снігопаду, коли зовнішня поверхність „саркофага" буде різко охолоджуватися, кількість і глибина тріщин можуть збільшитися, що приведе до катастрофічних наслідків.

Ще одним джерелом небезпеки є ненадійність фундаменту „саркофага", який, по суті, є купою уламків зруйнованої основи реактора і будівельних матеріялів, які скидали на реактор в перші тижні після катастрофи, що сталася 26-го квітня 1986 року.

В. Карасєв твердить, що „саркофаг" у кращому випадку може виконувати свою функцію п'ять — максимум десять років. Однак Володимир Курносов, один з конструкторів „саркофага", твердить, що він розрахований на 30 років, і побоювання, які висловлює Карасєв, не мають достатніх підстав. За словами Курносова, його критики, як правило, навіть не наближаються до „саркофага", побоюючись радіяції. Він вже особисто побував на місці катастрофи і готовий твердити, що „саркофаг" надійно захищає навколишню місцевість від радіяції.

Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з делегацією Европарламенту наприкінці липня звернув особливу увагу на загрозу, яка походить від „саркофагу", який покриває смертельний чорнобильський об'єкт. За словами І. Плюща, небезпека, що походить від нього, з часом не зникає, а посилюється. Це бомба, яка ніде й ніколи ще не вибухала. І загрожує вона не лише Україні, але й Европі. Щодо міжнародних оцінок катастрофи в Чорнобилі, то І. Плющ сказав, що їх, як правило, дають представники МАГАТЕ Европарламенту. Народи Европи повинні знати результати незалежних експертів. Проблемою „саркофагу" треба займатися в першу чергу, а вже тоді атомною енергетикою взагалі, вважає голова Верховної Ради України. Про чорнобильське лихо останнім часом згадується лише в розмовах про екологію та енергетику, а про нього треба кричати, підкреслив І. Плющ.

На Союзівці виберуть нову „Міс"

С. Ільчишин

Л. Гаврилюк

Союзівка (Г. Колесса). — У суботу і неділю, 15-16-го серпня, програма Союзівки буде надзвичайно різноманітною. На ці дні припадає імпреза традиційного щорічного вибору „Міс Союзівки"; у головному будинку проходитимуть виставки Каті Грицак-Фаллон (писанки) та Богдана Кондри (різні види мистецтва); у суботу о год. 8:30 вечора в залі „Веселки" відбудеться концерт з участю співачки Ліди Гаврилюк, тріо Олеся Кузишина та гумориста Романа Василика. Вищеназване тріо також гратиме на забаві після закінчення концерту. В суботу почне діяти щорічний „Клюб Сузі-Кю" — однотижневий клюб товариського проведення часу і відпочинку для молодих професіоналістів.

Для зацікавлених в участі у конкурсі „Міс Союзівки" подаємо, що кандидувати можуть неодружені дівчата віком від 17-ти років, які є членами Українського Народного Союзу. Ті, хто кандидував попередніми роками і здобув перше, друге або третє місце, повторно кандидувати не можуть. Нагороди: І-ша — 500 дол. і безкоштовний один тиждень вакацій на Союзівці; ІІ-га — один тиждень вакацій, ІІІ-тя — один вікенд вакацій.

Вибір „Міс" почнеться о год. 11:30 вечора. Опівночі цьогорічна „Міс Союзівка" Софійка Ільчишин передасть корону новій кралі.

(Закінчення на стор. 5)

Рухові бракує стійкости

Суми (УНІАР).— Тут 8-го серпня відбулася надзвичайна конференція крайової організації Руху, на якій розглянено питання різноманітних аспектів життя области.

Учасникам конференції було роздано підготований Радою на чолі з головою крайової організації Леонідом Коваленком проєкт ухвали з осудом конгресу національно - демократичних сил. Але, після виступів членів Руху, зокрема народного депутата України Олександра Піскуна, ухвалу не прийнято. Натомість прийнято іншу ухвалу: з позитивною оцінкою конгресу. Учасники конференції ухвалили надіслати листа Президентові Леонідові Кравчукові з проханням створити на базі сумського вищого артилерійського училища суто цивільний заклад — Північносхідній Український Державний Університет.

На Полтавщині кременчуцька міська організація Народного Руху України звернулася із заявою до співголів Руху Івана Драча та В'ячеслава Чорновола, центрального проводу НРУ, голів крайових та районних організацій. У ній зазначається, що Рух відіграв об'єднуючу ролю в умовах економічних труднощів. А відтак кременчуцький Рух реорганізовується за рішенням загальних зборів у громадсько-політичне об'єднання під назвою „Рух за Державність і Демократію" який об'єднуватиме усі політичні партії і громадські організації.

У штабі Руху Дніпропетровщини 9-го серпня відбулася зустріч керівників районових осередків НРУ з головою обласного відділу Об'єднання „Нова Україна" Олександром Турчиновим. Учасники зустрічі накреслили плян спільних дій щодо надання Дніпропетровській області статусу зони вільного підприємництва.

У Дніпропетровському 9-го серпня відбулося засідання Крайової Координаційної Ради НРУ. Члени ради підтримали звернення демократичних сил України щодо проведення нових виборів до Верховної Ради та ухвалили розпочати працю в районових та міських осередках Руху Дніпропетровщини для досягнення цієї мети.

В Кабулі продовжуються бої

Кабуль, Афганістан. — У вівторок, 11-го серпня, збройні сили мусульманського фундаменталіста Гульбеддіна Гекматіяра піддали афганську столицю жорстокому обстрілові. Було випущено до 600 ракет, у висліді вбито і поранено щонайменше 2,000 осіб. В Кабулі вщент зруйновано цілі квартали, мирні мешканці в паніці залишають місто.

Тим часом обстріл продовжується, хоч і з меншою інтенсивністю. Згідно з повідомленням агентства Ассошийтед Пресс, урядові війська відігнали бойовиків Гекматіяра далеко за межі Кабулю, однак їхні ракети все ж досягають міста.

Гекматіяр вважає, що теперішній уряд Афганістану, який прийшов за зміну комуністичному режимові у квітні цього року, не є досить ісламський. Він категорично вимагає резиґнації генерала-узбека Рашіда Достама, який з групою урядових військ контролює кабульське летовище.

Генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос Ґалі звернувся до афганського уряду з вимогою, щоб працівники агенцій ООН у країні були забезпечені нормальними умовами праці. Відомо, що двоє афганців з представництва ООН в Афганістані загинули під час останнього ракетного обстрілу Кабулю.

Книжка, що знайомить з Україною

Ню Йорк, Н. Й. — Цього року тут з Видавництва Вінтедж пресс, опубліковано 547-сторінкову книгу англійською мовою, в твердій люксусовій обгортці, письменника та за професією інженера Володимира Алана Богдана п.з. „Avoiding Extinction: Children of the Kulak" („Уникнувши загибелі: Діти кулаків"). Книгу цю, в якій теж є кількасвітлин з родинного альбому автора, ілюструвала дружина автора Джуді.

Ця об'ємиста книга, в якій болючі моменти не раз переплітаються з іскрою дотепу В.А. Богдана і легкістю його розповіді, — це переживання його родини, його та його земляків в роки жахливого голоду в Україні, це затиск зашморгу совєтської системи на побуті українців, на їхньому існуванні, це роки їхніх страждань і неймовірної їхньої витривалости, відтак це Друга світова війна і загорнення українських земель під німецьку окупацію та життя українців під новим заборолом крізь призму письменника. А відтак снуються дальші спогади цього письменника про великий ісход українців, про їхнє скитання. І вкінці — це зустріч В.А. Богдана із другою батьківщиною — Америкою і життя його тут. Це хвилюючі спогади і драма-

(Закінчення на стор. 5)

У ЛЬВОВІ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА

На святкуванні 4-го липня у Львові (справа): митрофорний протоієрей В. Політило, ред. І. Длябога, д-р Ю. Солтис, проф. Ю. Туниця.

Львів (О. Кузьмович). — Тут в неділю, 5-го липня, присутні в Україні українці-американські громадяни, зійшлися в пополудневих годинах у привітних залях Спілки Письменників України, щоб спільно із місцевими політичними та громадськими чинниками відзначити свято незалежности Америки.

Ініціятива до того святкування вийшла від перебуваючих саме у Львові активних членів проводів двох громадсько-політичних установ — ред. Ігоря Длябоги від Українського Конгресового Комітету Америки та д-ра Юрія Солтиса від Української Американської Координаційної Ради. Їм прийшли на поміч Львівський відділ Спілки Письменників України, Товариство „Просвіта", Львівський Відділ Ради Миру України, Союз Українок, Товариство „Україна", „Меморіял" та Народний Рух України. Святом провадив проф. Юрій Туниця, директор Міжнародного Інституту Екологічних Проблем, який весною побував на гостині в ЗСА.

Після молитви, яку перевів митрофорний протоієрей УАПЦ о. Віталій Політило, ректор Львівської Духовної Семінарії і настоятель Святоуспенської Церкви у Львові, слово забрав до численно зібраних учасників ред. І. Длябога, який з видимим схвилюванням підкреслив, що це зворушливий для нього момент відзначити у незалежній Україні Свято Незалежности ЗСА та вітати в імені двох українських централь в Америці у дружній атмосфері, зібраних гостей. Проф. Ю. Туниця підніс тост з побажаннями, а відтак слово забрав заступник обласного представника прези-

(Закінчення на стор. 5)

У СВІТІ

УКРАЇНСЬКІ ВЧЕНІ винайшли на основі цукрового сорго препарат, який є спроможний вивести з живого організму до 30 відсотків радіонуклідів. Препарат є заслугою спеціялістів Київського Науково-Дослідного Інституту Фармакології і Токсикології.

КИЇВСЬКА ГАЗЕТА „Демократична Україна" повідомила, що російські лікарі знайшли ефективний спосіб лікування рака з допомогою феромагнітного впливу на організм людини. Виявилося, що при температурі 43 градуси Цельсія ракові клітини гинуть.

В ПОНЕДІЛОК, 10-ГО СЕРПНЯ, хвилиною скорботного мовчання вшанували пам'ять жертв „атомової пожежі" приблизно 25,000 учасників жалібної церемонії в парку Миру японського міста Нагасакі. В церемонії взяв участь прем'єр-міністер Японії Кіїті Міядзава.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ Великобританії повідомило, що есмінець королівських военно-морських сил „Единбург" візьме участь у маневрах кувайтських сил у північній акваторії Перської затоки. Залога англійського есмінця складається з 30 моряків. „Единбург" озброєний зенітними ракетними установами „Сі Дарт" і протикораблевими ракетами „Сі Сква". На своєму борті він має також гелікоптер „Лінкс". Представник міністерства оборони Великобританії заявив, що відрядження есмінця в Перську затоку — це „жест солідарности Англії з народом Кувайту і ще одне попередження Іракові, який не виконує резолюції ООН".

КОЛИШНІЙ КЕРІВНИК Східньої Німеччини Еріх Гонекер не має наміру особисто відповідати за злочини, які йому інкримінує німецьке правосуддя. Як повідомляє газета „Вельт ам Зонтаг", Гонекер готовий потягнути за собою на лаву підсудних колишніх совєтських керівників. Стратегію свого захисту Гонекер будуватиме на тому, щоб показати ролю Совєтського Союзу, який застосовував постійний політичний тиск на своїх східньоевропейських сателітів.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ РОСІЇ Александер Руцкой заявив, нібито продовжується неконтрольоване вивезення сировинних ресурсів з Росії до інших республік колишнього Совєтського Союзу, зокрема в країни Прибалтики, звідки вони потрапляють на світові ринки. Як приклад Руцкой назвав Естонію, яка, не маючи власної сировинної бази, посідає шосте місце в світі в експорті кольорових металів. У зв'язку з цим керівництво Росії плянує створити мережу митних постів на кордонах Росії з сусідніми державами.

В АМЕРИЦІ

КАМПАНІЯ ПЕРЕДВИБОРЧОЇ боротьби починає набирати чимраз швидшого темпа. У понеділок, 10-го серпня, сенатор Ал Ґор, демократичний кандидат на віцепрезидента, відбув поїздку до Коннектикат, де переконував працівників фірми, що виробляє мотори і турбіни для військових автомашин — Текстрон Лайкомінг що республіканці не мають рації, коли звинувачують демократів у занеханні сильної оборонної системи. Вони не знають, що „я і губернатор Клінтон вже давно боряться за зміну в Демократичній партії, як і в країні". Його противник віцепрезидент Ден Квейл, під час своєї поїздки у Каліфорнії заявив, „що немає сумніву про те, що виборці свідомі причини неспроможности перевести в життя нашу програму для країни, а нею є Конгрес".

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Уряду та фармацевтичної індустрії подали до відома, що обидві сторони є близько узгіднення про вплачування згаданою індустрією відповідної суми гроша, котру державне Управління харчів і ліків використає для оплати заробітної платні 600 новонайманих інспекторів для пришпішення апробування нових ліків. Бо, згідно з урядовими виясненнями, кількість подань на затвердження нових ліків значно зросла в останніх роках, а кількість працівників залишилась незмінною, тому такі запізнення. Наладнанням цієї справи найбільше турбувалися захисники тих, які хворіють на АІДС і пістряка.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВТІКАЧ отримав російське громадянство, повідомили засоби масової інформації. Ідеться про 51-літнього Арнольда Локшина, який втік до Москви в 1986 році та попросив азилю на підставі загрози його життю від американських розвідних агенцій. Тепер А. Локшин працює керівником лябораторії в Онкологічним центрі у Москві. Його дружина Лорен — журналістка, а троє їхніх дітей, народжених ще в ЗСА, ходять до школи. Його подання про російське громадянство схвалив своїм указом президент Росії Борис Єльцин.

ЛИСТОМ З 9-ГО ЛИПНЯ члени-демократи Палати Репрезентантів звернулися до генерального прокуратора ЗСА Вілліяма Барра, щоби назначив окремого і незалежного прокуратора для переведення слідства у справі незаконної допомоги Іракові перед війною в околицях Перської затоки. На їхнє прохання демократи отримали негативну відповідь з поясненням, що не подано конкретних доказів ані достовірної інформації, щоби можна посуджувати будь-кого з високопоставлених урядовців, що вони доконали будь-які злочини. Демократи відразу закинули Урядові політичну гру, не зважаючи на запевнення Департаменту юстиції, що відмова не мала жодного політичного забарвлення.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ високопоставлені працівники, які займаються і підготовляють програму Крайової Конференції Республіканської партії закрили листу промовців, що виступлять на згаданій конференції, додавши туди дружину колишнього голови Республіканської партії Лі Атвотера. Конференція відбудеться в Гюстоні, Тексас, 17 — 20-го серпня, а на листу промовців, що там виступатимуть, занесено багато визначних республіканських діячів, конгресменів і сенаторів, включно з дочкою республіканського збирача фондів, яка хворіє на АІДС, та говоритиме до зібраних 19-го серпня.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Війська Росії в чужих державах

За існування Совєтського Союзу і т. зв. Варшавського пакту, в якому шість сателітних держав піддали збройні сили під команду Кремля, совєтські війська були стаціоновані в усіх тих сателітних країнах. Найбільше їх було у Східній Німеччині, як у країні найдалі висуненій на захід, бо хоча Міхаїл Ґорбачов перестав погрожувати світові „Ми вас угробимо", не згасла мрія засоромити червоний прапор на узбережжі Атлантійського океану. Докладні цифри совєтських військ у чужих країнах не були ніде ніколи проголошені. Усі ті шість сателітних країн усамостійнилися і Варшавський пакт, автоматично перестав існувати. Але совєтські війська далі залишилися стаціонувати. У зв'язку з процесом з'єднання двох частин поділеної Німеччини, коли канцлер Гельмут Коль мусив перекупити Ґорбачова велетенськими грішми ніби на побудову домів у Росії для військових поворотців із Східної Німеччини, проголошено, що у Східній Німеччині було 300,000 совєтських вояків з усіма родами зброї і виряду. У Польщі, яка усамостійнилася першою, Москва тримала свої війська по лісах, щоб виминути можливі „інциденти", бо поляки ненавиділи росіян", — але Москва виправдувала конечність тримати ці війська для „забезпеки транспорту почерез Польщу до Східної Німеччини". Нам невідомо, скільки цих військ відкликано та скільки вони ще передбачують на чужій території, як великий тягар для тих держав і як живий наявний доказ, що Росія легковажно ставиться до державної незалежности інших країн. В Україні стаціонував один мільйон совєтського війська. З цих, які добровільно склали присягу вірности Україні, генерал-полковник Костянтин Морозов почав організувати українську армію. Понад 800 українських вояків вислано до Боснії у складі міжнародного війська Організації Об'єднаних Націй, — кількох тих вояків серби ранили, один — Сергій Топиха — помер від ран і його прізвище треба би якось уковічнити, як першого вояка української держави, який згинув у виконуванні своєї вояцької служби.

У „Ню Йорк Таймсі" з 7-го серпня ц. р. була стаття під знаменним заголовком: „Чому росіяни все ще тут?" — запитують вільні балтійці". Читаємо, що у трьох балтійських державах, Литві, Латвії й Естонії, все ще перебувають 100,000 російських вояків. Міністри закордонних справ цих трьох самостійних країн їздили у цьому місяці до Москви і мали нараду у російського міністра закордонних справ Андрея Козирйова. Вислід цієї наради такий, що ці російські вояки залишаться у Прибалтиці ще до 1994 року, причому Козирйов вимагав, щоб до того часу ті вояки були там законом „леґалізовані", мабуть тому, щоб не мали від місцевої влади і громадян ніяких прикростей. Але ж вони самі поводяться як у себе вдома. Порти над Балтійським морем уважають, як свої, російські, бази, військові касарні й бараки — це наче їхня, російська, власність.

Коли зважити, що населення всіх трьох названих вгорі балтійських держав нараховує тільки 8 мільйонів душ, включно з тамошніми національними меншинами, то можна уявити, який це непосильний тягар для цих країн. Коли ті країни, одна за одною, проголошували свою державну незалежність, яку втратили були у 1940 році, коли большевики окупували і згодом анексували їх, — Ґорбачов висилав до столиці Литви Вільнюса танки і лилася там кров.

Очевидно, — це великий клопіт із відкликанням з чужих держав понад мільйона своїх вояків, коли сучасна Росія переживає важку економічну кризу. Але ніхто не спричинився до клопоту цієї держави, тільки вона сама це вчинила утотожнивши Совєтський Союз з великодержавницькими імперіяльними амбіціями Росії. Це була одна з найбільших помилок Ґорбачова — розбудувати збройні сили без ніякої потреби, бо ще перед розвалом СССР було ясно, що імперія не потребує цієї велетенської суходільної, морської і летунської сили. Треба співчувати з балтійськими країнами та їхніми народами, що вони також по нинішній день відчувають наслідки мілітарного божевілля червоного Кремля, який прагнув здійснити заповіт Петра I-го, додавши до нього утопію Карла Маркса.

Олександер Серафин

ВТРАТА ДОВІР'Я ІЗ-ЗА БРАКУ ГОСПОДАРЯ

I

Подорож в липні 1992 року по Галичині, Буковині, Поділлі і Київщині автобусом і автом дала мені нагоду приглянутися до життя громадян і з ними дещо ознайомитися. За останні три роки є зміни — дещо накраще, а також дещо нагірше, тобто є позитивні і неґативні наслідки тих змін.

Спостерігаючи придорожні поля, можна бачити використання плодів сільського господарства, які вже почали збирати. Природа дописала, а решта залежитиме від людей. З пальним до моторів далі критично. Недбайливість і байдужість громадян не дає запоруки для збереження урожаю.

Велике позитивне враження робить будова нових житлових споруд і перебудова старих. Вона знаходиться у різних стадіях конструкції — найбільше нових будівель правдоподібно почали будувати недавно. Нагромадження будівельного матеріялу вказує на започаткування інших. Пояснюють цей розвиток житлового будівництва двома головними факторами: відсутністю державних обмежень та контролі і униканні інфляції. Колишня імперія рішала про розмір житла, а тепер цього не має. Гроші тратять вартість щоденно, тому інвестують їх, хто їх має, у те чого сьогодні бракує і що не втратить своєї вартости. Як відомо, з помешканням в Україні є дуже критично. Ясно, будова нових житлових споруд чи ремонт старих спонукує до праці в інших промисловостях, які постачають потрібні матеріяли і обстановку.

Існує великий попит на доми і мешкання, що також підсилює діяспора, купує їх з різними своїми плянами. Їхня ціна значно піднеслася за останній рік, зокрема в Києві, де відкриваються посольства різних країн, і закладають свої різні бюра чужоземні підприємства. Їх наявність легко замітна в Києві, менше в інших містах, і навіть у Львові. Це зрозуміле явище. Столиця країни найбільше підхожа з різних причин для іноземних підприємств. Немало важними між ними є близькість Уряду, державної адміністрації, комунікації і т. подібне.

Швидко розвивається в Україні банківництво. За даними Валерія Огієнка, предсідника Українського Національного Банку в Києві, в Україні тепер існує 120 різних банків, з яких 70 є членами банкової асоціяції, яку також очолює В. Огієнко. Згадані банки стараються нав'язати співпрацю з українськими кредитівками і банками діяспори.

Не можна не згадати підприємчивости молодих людей, які беруться за діло зі запалом незважаючи на тяжкі умови. Вони цікавляться життям на Заході, вивчають англійську мову і засновують малі підприємства. Відношення старших людей до будови держави є пасивне і це нормальне явище. Перед одними коротке майбутнє, іншими, зокрема тими, що в Галичині і Буковині, які пережили різні зміни, вони з застереженням ставляться до всього нового. Вони дивляться не вперед, а в минуле. Їх життя навчило не рискувати.

У Львівській області, недалеко польської границі, є містечко Угнів. Воно відоме в минулому як центр кушнірства і ткацтва. Про угнівські чоботи та їхню славу знали поза границями Польщі. В Угнові немає тепер ні одного цеху чи іншої виробничої артілі. У місті немає своїх кравців, шевців, занедбані народні промисли. Тепер не можна знайти хоч одного майстра, який міг би підбити зношене взуття.

На таку аномалію нарікає угнівська міська Рада народних депутатів, як також депутат Львівської области, який реперезентує Угнів. Усі хотіли б, щоб держава їм щось дала чи зробила для Угнева. На запит, чому самі не починають закладати малі підприємства, щоб покращати життя мешканців, — не було відповіді. Після надуми обласний депутат признався, що потрібно змінити підхід в умовах ринкових відносин.

Таких прикладів є безліч. Бракує нового думання і підходу до справи — бракує індивідуальної ініціятиви.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Богдан Марків

Ю. Харенко в Мюзік Мавнтен

У неділю, 26-го липня, відбувся у Мюзік Мавнтен концерт камерної музики у виконанні квартету „Борромео". Квартет „Борромео" молодий, одначе має вже поважні успіхи теж на міжнародному форумі. Для нас дуже важне те, що в другій частині концерту брав участь як соліст Юрій Харенко, член Квартету ім. М. Леонтовича.

У першій частині концерту виступили, як це звичайно буває, самі члени квартету. Вони виконали по одному творі Моцарта і Стравінського. Зате в програмі другої частини був „Концерт Д-дур, опус 21 для фортепіяно, скрипки та струнного квартету" французького композитора Ернеста Шоссона (1855—99), що був учнем Сезара Франка. Барвистість музики Шоссона з її гармонічною вишуканістю є наче посередньою ланкою між Франком і Дебюссі.

Музика потужного чотиричастинного твору Шоссона, що був на програмі 26-го липня, направду розкішна. Слухача полонить винахідчивість композитора; його теми з'являються завжди в новій звучності.

У виконанні твору Шоссона брав участь теж другий соліст, піяніст Рандал Годжкінсон, викладач Ню Інґленд консерваторії. А Юрій Харенко використав щедро свої можливості, щоб заблиснути чаром віртуозної гри. Імпонуючий вигляд, бездоганна сценічна поведінка, і що найважливіше технічно впевнена гра і висока музикальність полонили публіку. Ми мали враження, що слухачі були дуже раді, що мали в концерті протагоніста такої кляси.

Галина Маняко

Олімпійський вогонь

(Олімпійським чемпіонам України присвячую)

Олімпійські серця принесли цей вогонь в наші дні,
Щоб у наших серцях не погасли досвітні вогні,
Щоб мріяли люди крилатими й мужніми буть,
Щоб вибрали миру, здоров'я і радості путь.

Олімпійський вогонь! Ти як пісня, що кличе в політ,
Ти, як юності подвиг, що собою чарує весь світ!
Ти краса, що наш дух заставляє тобою палать,
І у далях космічних зірки наших мрій досягать,
Олімпійський вогонь, ти для миру живеш на землі.

Щоб дітей берегти, щоб у небі були журавлі,
Щоб ніхто не забув, що народи спасе тільки мир,
Що війна для людей, то сваволі кривавої вир.
Олімпійський вогонь! Ти не згаснеш вовіки віків!

Хочу я, щоб в Карпатах ти Довбуша серцем горів,
Щоб моя Україна в обійми тебе узяла,
І на крилах своїх, ніби скарб, в майбуття понесла,
Олімпійський вогонь!

Ти нам втратити міць не даси!
Ми ж натомість ніколи не зрадим твоєї краси,
Ти народиш героїв, що славу Вітчизні несуть,
І тому ми з тобою нерозлучними хочемо буть!

ОЛІМПІЙСЬКІ ІГРИ в Барсельоні закінчилися і олімпійський прапор переданий Мейнардові Джексонові, посадникові Атланти є в дорозі до ЗСА, де в 1996 році має відбутися 26-та Олімпіяда. Одначе коли чим раз більш реальною стає справа відбуття Олімпіяди в Атланті, то також чим раз більше сумнівів починає виникати у багатьох, що є причетними до тієї справи. Найбільш частим питанням тепер є, чи і в який спосіб зможе Атланта дорівняти привітності, гостинності та маєстатичності Барсельони. Але й нема де правди діти — й попередні Олімпійські Ігри в З'єднаних Стейтах Америки здобули в світі признання впорядкованістю під час Ігор, гостинністю та блискучими і ґрандіозними видовищами під час відкриття і закінчення Олімпіяди.

Ольга Ісаєвич,
Львів

ВКЛАД У МАЙБУТНЄ

I

Совєтський Союз довго залякував світ своїми атомними ракетами і танками. Спираючись на військову потугу, кремлівські володарі сподівалися не лише зберегти червону імперію, але й поширити її на весь світ. Щойно модерна технологічна революція причинилася до повної зміни співвідношення сил і це стало однією з причин краху московського панування в Східній Европі, в тому числі в Україні. Виявилося, що і на полі бою і в економічному змаганні переймає той, хто має наймодернішу комп'ютеризовану технологію і ринкову економіку, яка теж ґрунтується на широкому застосуванні комп'ютерів. Це добре розуміють в Україні. Її багатовікове колоніяльне становище зумовило відставання як в економічних структурах, так і в технологічному оснащенні виробництва й науки, в самому ставленні людей до своєї діяльности.

Щоб наздогнати передові країни, українці мають вивчити і застосувати найновіші досягнення західньої технології, перебудуватися духовно. Для цього необхідні модерні підручники, довідники і, звичайно, ж підручники англійської мови і багато інших книжок.

І ось саме тепер, коли книжки для вишколу наших людей найбільше потрібні, вони стають недоступними. Більшість видавництв в Україні на краю банкрутства, а валюти для імпорту найнеобхідніших видань зі Заходу практично немає. Тому особливого значення набуває діяльність Фонду Катедр Українознавства Гарвардського Університету і українсько-американського фонду „Сейбр-Світло" у Львові. Фонд Катедр Українознавства за ініціятивою і стараннями екзекутивного директора д-ра Романа Процика не тільки забезпечив багато наукових установ в Україні комп'ютерами, зироксами і налагодив їхнє технічне обслуговування, але й заснував поблизу Києва потужну академічну друкарню. А фонд „Сейбр-Світло" постачає в Україну як найновіші американські книжки з бизнесу, економіки, комп'ютерної техніки, медицини, підручники англійської мови, так і українські книжки, що їх подарували приватні особи чи видавництва в Америці.

Англійські книжки для України вдається отримати завдяки зусиллям співдиректора американського фонду „Сейбр" Тані Витвицької. А Ліда Білоус, член Управи Союзу Українок Америки, на добровільних засадах збирає парафіян католицької церкви в Бріджпорті на пакування книжок і приготування 20-тонних контейнерів для відправи в Україну. Доставка цього вантажу морем до Ґдині, а далі вантажним автом до Львова коштує біля 5,000 долярів.

Фонд „Сейбр-Світло" у Львові вже отримав з Америки сім транспортів книжок загальною вагою біля 120 тонн кількістю понад 150,000 примірників. І всі кошти транспорту оплатили українські інституції та приватні жертводавці діяспори. Великі суми асиґнували на це Український Народний Союз, Союз Українок Америки, Фонд Катедр Українознавства Гарвардського університету. Асоціяція оборони прав людини в Україні. Фонд Яцика в Канаді, Аркадій Мулак з Каліфорнії, Анна і Роман Чорнобілі з Рочестеру та багато інших осіб і організацій. Відрадним є те, що вже і такі американські інституції, як Крайова Фундація Сприяння Демократії і Фундація Сороса відгукнулися на наші подання і виділили кошти на закупівлю комп'ютера з прінтером та іншого обладнання для фонду і ми сподіваємося, що зчасом наша програма, подібно як програми країн Східньої Европи, дістане від американських установ більше вагому підтримку.

Великою допомогою для науковців, вчителів, студентів та учнів України послужать українські книжки, що їх передали фондові українці діяспори. Видавництво „Пролог" прислало понад 13,000 книжок та журналів. Округа Огайо Союзу Українок Америки стараннями голови Іванни Шкарупи і секретаря Дарії Городиської зібрала понад шість тонн книжок і гроші на їхню відправу в Україну. Інститут Липинського надсилає свої видання, парафіяни католицької церкви в Лондоні (Онтаріо) за ініціятивою Лесі Щур зібрали також значну кількість книжок та грошей. Фонд отримав 5,000 дитячих книжечок Константини Малицької „Арфа Лейлі", виданої на кошти Марії Крижанівської з Рочестеру та багато інших книжок від установ і приватних осіб. Щасливо прибула до Львова 20-тисячна науково-історична бібліотека, що її подарував В. Луців з Філядельфії Науковому Товариству ім. Шевченка.

Закінчення буде.

Ольга Кузьмович

„IT'S A LONG WAY TO TIPPERARY"...

I

У літаку Київ—Франкфурт мені припало місце біля двох молодих мужчин, які дрімали, а течки повні паперів на їхніх колінах вказували відразу, що це не туристи. Одним із нечисленних привілеїв жінок старшого віку є те, що вони можуть розпочинати розмову із чужими мужчинами без страху, що ці їх погано зрозуміють. А мене так цікавило, що вони робили у Києві та які в них враження. Мій здогад, що дрімають вони після прощання Києва, скропленого багато алькоголем, був правдивий, як і те, що побували вони у справах бизнесу. Але якого бизнесу, на жаль, вони не хотіли дуже ясно сказати. Та верталися із двотижневого перебування в Україні до Німеччини з почуттям, що їм не вдалося багато осягнути. І тут почула я від цих німців це, що і стверджують дуже часто, ділові молоді люди Заходу: важко щонебудь осягнути, коли все йде в такому повільному темпі, коли бизнесові партнери з України обіцюють, говорять, але не роблять, коли багато залежить від підкупства. Вони порівнювали ситуацію до недавнього приєднання Східньої Німеччини до — Західньої і подібних труднощів у своїй батьківщині та застановлялися голосно як довго треба чекати на зміни в Україні. Я старалася виправдати різницю довгими роками совєтської системи, але мої сусіди, як це притаманне молодим людям, ствердили, що не мають часу чекати. Чомусь впродовж цієї розмови пригадалася так відома пісенька „It's a long way to Tipperary" і коли я зацитувала її, мої товариші подорожі, які навчилися в Україні при кожній оказії співати, затягнули за мною.

* * *

Стою у Львові в черзі за хлібом. А черга довга, тягнеться вулицею аж на дорогу. Хліб видають не на картки, а кожному хто має терпеливість чекати і, здається, тому хліба у Львові не стає. У чергах стоять бо і мешканці довколишніх сіл, щоб вигодувати цим хлібом... свині. У черзі можна багато дечого почути і побачити. Ось за мною середнього віку чоловік заглиблений у читання книжки, дехто переглядає газету, дві сусідки розповідають одна одній найновіші сплітки, про те хто найшов собі „американку" або „американця" і з цього приводу має доляри, а старенька бабуся у хустці зав'язаній під шию, розповідає усім про це, що помер її далекий родич і немає труни, щоб його поховати. Я стою не для себе, а „тримаю" місце для львівського художника О. Скопа, приятеля мого похресника, який використовує дарований йому час і під муром малює картину. Саме у Львові проходить у музеї його виставка, але ранком за хлібом треба стояти, навіть доброму художникові.

* * *

Безсмертний Міцкевич приглядається спокійно мурашні людей довкруги його пам'ятника — там тепер розпростерся львівський базар, а на ньому можна купити і городину, і гриби і м'ясо, хоча поганеньке, але все за великі для звичайних львів'ян гроші, а їх мають хіба спекулянти.

У Львові з харчами нелегко, але голоду не відчувається, зате в Києві переливається і на базарі і в харчових крамницях. Чому воно так? Чи кожна область є своєю республікою? Нема однієї України?

* * *

У неділю відвідую підльвівське село — Мшану, де гріб прадіда, що був там парохом. Гріб огороджений та можна завважити, що про нього дбають. Нам на зустріч струмочком ідуть до церкви мешканці Мшани, поздоровляють давно нечутим „Слава Ісусу Христу", але лише ці, зовсім старші віком. Молодше покоління проходить мовчки, навіть не відповідає на наш християнський привіт... Ще не навчилися...

* * *

Головний двірець у Львові як у будень, так і в неділю подобає на роздразнене муравлище. Сотні людей, що від'їжджають і приїжджають, усі обладовані клунками, валізами, спочені, втомлені. Одні їдуть на село — інші у місто, а всі, щоб щось купити, виміняти. За квитками довгі черги, а до Києва квиток, кажуть мені дуже важко дістати, хіба через „протекцію" або із хабарем, бо автова комунікація із-за браку пального дуже рідка.

* * *

У місті, однак авта, їздять, але Бог мусить вас мати в опіці як пасажира, так пішохода. У Львові не можна побачити поліціянта, щоб керував рухом. Постійно доводиться відскакувати в останній хвилині з хідника, бо водії нетерпеливі стояти у русі, просто переїжджають на шлях пішоходів, які мусять чимскоріше розбігатися на боки. За два тижні перебування не вдалося зустріти поліціянта. Єдині, це два, що на зміну стережуть тепер чомусь картинну ґалерію, де перед кількома тижнями бандити украли картини та вбили двох працівників. Мушу виглядати для них підозріло. бо мене точно перевіряють при вході кожного разу, коли приходжу там переглядати це, що загарбав М. Островерхов, а що було в моїй хаті.

* * *

Списавши пильно все, що найшла із свого давнього „майна" іду до „нотарші", щоб дістати конечну печатку. Перед її дверями довга черга цих, що терпеливо чекають — немов за хлібом. Зголошена телефонічно входжу до бюра, але вітає мене гостре упімнення, мовляв, що я тут хочу, чому так пізно, хай прийду завтра. Отже „чемність" в урядах залишилася незмінна із комуністичних часів?

* * *

Читаю в газеті „Ратуша", яку видає Міська Рада депутатів, нотатку, що українці в ЗСА не надто теплі до своїх гостей з України. Але коли хочу заглянути до своєї хати, яку віддала для вжитку найстаршій науковій іститутції — її голова не може через два тижні найти часу, щоб мене в ній прийняти принаймні на кілька хвилин.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ

32-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в готелі Гаєт-Рідженсі в Балтимор, Мериленд в днях від 28-го травня до 1-го червня 1990 року.

(8)

17. ВНЕСКИ ТА УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Закінчення

Степа Ґоляш (379). До справ зміни статуту — висловився, що було б краще якби була дво-денна конвенція для статуту де все остаточно переговорили б та затвердили новий статут, а тоді відбувати нормальну конвенцію згідно з новим статутом.

Іван Винник (194). Якщо мають бути тільки частинні зміни у статуті, тоді можливо вспіти з цим до наступної конвенції, але якщо вповні новий статут то справа важча, бо всі повинні знати що кожний стейт де УНС має право діяти як установа, мусить затвердити наш статут.

Д-р Саварин вимінив приклади з власної практики приготовлень статутів для багатьох різних установ та організацій у Канаді, в цьому нав'язав які складники роблять конституцію приктичною чи тільки красномовною як ось конституція СССР, найкраща в світі, але попробуйте, щоб котрась республіка вийшла зі складу унії — це обман і брехня.

Конституція не повинна бути тягарем для організації, вона повинна служити тій організації та її членам. Остеріг також, щоб раз каденція уряду береться робити зміни статуту, хай і ця каденція докінчить це діло, прикладом дав СКВУ де одна управа залишила незакінчене діло другій управі — були неприємні сварки та нелад в цьому ділі, тому старатися робити заходи так, щоб все викінчити в одній каденції.

Голова Президії подякував всім за терпеливість та співпрацю цього дня, побажав успішного вечора на різних нарадах та зборах, закрито сесію в год. 5-ій по полудні.

П'ЯТНИЦЯ 1-го ЧЕРВНЯ 1990 р

РАННЯ СЕСІЯ год. 9.08 ранком

Д-р Петро Саварин відкрив сесію останнього дня Конвенції, прочитав програму дня, та попросив о. Івана Ващука відмовити молитвну.

Відтак Микола Бобечко, голова Виборчої Комісії та репрезентант компанії машин до голосування Фейген, дали пояснення про спосіб голосування. В часі того як делеґати голосували сесія продовжувалася.

Йосиф Лисогір (325) отримавши право голосу заявив, що особа про яку він хоче говорити кандидує на головного контролера і важливим є, щоб тепер внести цю формальну справу, а саме, що статут дозволяє Конвенції одобрити підвишки платень членів Екзекутивного Комітету. Тому чотири роки Конвенція схвалила платні по 42,000 дол. річно для гол. предсідника, секретаря і касира. Згідно з рішенням Конвенції, Головний Уряд мав право підвищити платні на певні відсотки, щоб достосувати платні до так званого „підвищеного кошту життя". Одначе на останньому річному засіданні Головного Уряду, головний предсідник отримав підвишку платні на 10,000 дол. Це була надмірна і нелеґальна підвишка і Йосиф Лисогір, як делеґат протестує і вимагає, щоб нелеґально отримані гроші були повернені УНСоюзові як також, щоб прізвище цього кандидати на гол. контролера було зчеркнене з листи голосування. Д-р Флис, як бувший гол. предсідник знав, що він взяв те, що йому не належалося.

Степан Голяш (379). Звернув увагу делеґатів на те, що в середу роздано плякети всім членам Головного Уряду, але не включено там редакторів часописів „Свобода", „Український Тижневик" ані редактора журналу „Веселка", тому він, в імені всіх делеґатів складає подяку і ґратуляції всім редакторам і бажає далиших успіхів.

Данило Пищ (458). На останній Конвенції було запевнення, що цю Конвенцію відбуватимемо в злуці з Братським Союзом. На жаль, до тепер, ніхто ні словечком не згадав, що сталося, що до тої злуки не дійшло. Чи може головний предсідник, д-р Флис пояснити нам цю справу.

Д-р Іван Флис, — як подано у звіті зі Засідання Головного Уряду, до злуки не дійшло, бо більшість уряду Братського Союзу поставилася неґативно до цієї справи, 4 члени висловилися за злукою, а решта вважали, що злуки не потрібно. Справа не дійшла до голосування. Одначе д-р Флис висловив надію, що за 4, 8, чи 12 років зможуть зійтися для добра українського народу.

Продовжуючи програму дня, д-р Іван Флис представив делеґатам Екзекутивного Президента Краєвого Братського Конґресу Америки, пана **Роберта Міллера**, який привітав зібраних делеґатів та Уряд УНС від 99-ти інших братських Союзів, ЗСА і Канади, які належать до цього ж Конґресу. Сказав, що під час його поїздок і зустрічей з урядовцями різних забезпеченевих компаній та з урядовцями державних чинників, часто можна почути заувагу, що справді братські забезпеченеві союзи нічим не різняться від комерсійних компаній. Р. Міллер не погоджується з таким твердженням, бо будучи присутнім на цій 32-ій Конвенції УНС можна відчути братерскість делеґатів, спільне походження і спільну спадщину близькі релігійні погляди. Висловив велике вдоволення, що має шану брати участь у Конвенції УНС, бо вважає, що ця братська установа є дуже іншою від інших союзів — іншою, бо плекає свою спадщину, заховує батьківську мову, підтримує свою молодь стипендіями на вищі студії, служить своїй громаді видаванням часописів. Не жаліє фінансової підтримки своїм культурним інституціям і є джерелом інформацій про Україну та про політичні процеси, які тепер відбуваються там. Щиру подяку зложив Урядові УНС за підтримку справ братських забезпеченевих союзів у Конґресі та в поодиноких стейтах. Висловив надію, що і в майбутньому УНСоюз буде продовжувати близькі стосунки з Краєвим Братським Конґресом Америки і Канади.

13. СЛОВО: ФРЕНК БАЛУ

Наступним промовцем буде **Френк Балу**, президент власної фірми, яка дає услуги братським забезпеченевим союзам в різних засягах їхньої діяльности. Д-р Флис дав вичерпний нарис професійної праці Ф. Балу. У своєму слові Ф. Балу включив інформації про повстання братських забезпеченевих союзів в Америці, нарис Українського Народного Союзу та про важливість забезпечення у братській установі. (повний текст промови англійською мовою долучений).

Д-р Іван Флис з приємністю представив довголітнього і близького приятеля Українського Народного Союзу, Івана Олексина, голову Українського Братського Союзу і попросив його до привіту.

Іван Олексин признався, що почуває себе, як в дома, і як у своїй організації, і справді, як своїй, бо вся його родина є членами УНСоюзу, а його тесть, Михайло Малинівський є секретарем 437-го Відділу УНС. Вітаючи Конвенцію підкреслив заслуги УНСоюзу в розбудові українського зорганізованого життя на Американському континенті, цю розбудову треба завдячувати досвідченому проводові УНС. Підкреслив важливість існування та успішної праці наших братських установ, бо вони в першу чергу мають шанси із підтримкою наших громад нести допомогу нашому народові для розбудови самостійної України. Бажаючи найкращих успіхів у праці на Конвенції та в майбутньому наголосив дружню співпрацю поміж нашими двома установами, Українським Народним та Українським Братським Союзами.

Д-р Петро Саварин ствердив, що в часі нашої ранньої сесії ми успішно перевели багато справ, найголовніше це те, що перевели голосування і побажавши всім смачного полуденка, закрив ранню сесію.

П'ЯТНИЦЯ 1-го ЧЕРВНЯ 1990 р.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ Год. 2:10 по пол.

Сесію відкрив голова Президії та приступив до звітування комісій.

16. ЗВІДОМЛЕННЯ СЕКРЕТАРСЬКОЇ КОМІСІЇ ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Звідомлення читав Роман Куропась (20) в заступстві Дани Ясінської.

Комісія секретарських справ вибрана на 32-ій Конвенції Українського Народного Союзу в Балтимор у дні 29-го травня 1990 р. укомплектувалася у такім порядку:

Роман Б. Припхан (399), голова; Михайло Сорока (136), заст. голови; Дана Ясінська (287), україномовна секретарка; Тетяна Сілецька (233), англомовна секретарка; Роман Куропась (20), координатор; Володимир Гетьманський (374), член.

Резолюції

Комісія секретарських справ із великим затурбованням ствердила великий спад членства УНСоюзу в останньому часі, майже 2,000 членів річно. Це велика втрата для УНСоюзу.

Платні організатори себе не виправдали. Вони коштували Союз багато грошей, однак приєднані ними члени на високі суми, дуже скоро були суспендовані (76%, згідно зі звітом гол. контролера С. Гавриша, стор. 112). Отже, як ствердив гол. контролер, С. Гавриш платні організатори приєднали тільки 1% членства, а 99% секретарі. Тому як бачимо секретарі є базою та остоєю Українського Народного Союзу і тільки вони можуть врятувати Союз від дальших втрат. Тому уважаємо, що винагороди секретарів треба значно підвищити, щоб заохотити їх до кращої праці та до більшої продуктивности. З уваги на це пропонуємо такі підвишки секретарських винагород:

— 80 відсотків першої вкладки;
— 14 відсотків із дальших зібраних вкладок;
— 10 відсотків одноразової нагороди за полісу із одноразовою вкладкою.

Рекомендації:

1. Продовжити важність АДД — акцидентової поліси до 70-го року життя, та по можливості збільшити її до 10,000 дол. В той спосіб ми спинили б передчасний відхід від Союзу багатьох наших членів.
2. Члени, які закінчили 79-ий рік життя та мають життєве забезпечення, одержують тепер дивіденду у висоту своєї вкладки. Пропонуємо цей вік знизити до 78-го року життя члена. Член мусить належати до УНСоюзу 20 років.
3. Відбувати що року секретарські курси для секретарів у місцевостях Америки і Канади і притягати до них евентуальних кандидатів на секретарів із молодшого покоління.
4. Оплату за „Свободу" для членкинь УНСоюзу включити до їхніх вкладок.
5. Частину грошей УНСоюз повинен льокувати в українських кредитівках ідучи за кличем „свій до свого".
6. Висилати пів року даром „Свободу", „Український Тижневик", або „Веселку" на вказані секретарем адреси, щоб в той спосіб зохотити даних людей стати членами УНСоюзу.
7. Видавати квартально „Інформативний Бюлетень" про грамоти УНСоюзу, їх продаж та евентуальні зміни, та пересилати його на руки секретарів, щоби вони були стало в курсі союзових справ.
8. Видрукувати малі і великі конверти та листовий папір з емблемою УНСоюзу для ужитку відділів.
9. Виготовити для секретарів нові книги членів (Binders) для легшого користування.
10. Секретарів за 25 років праці для УНСоюзу відзначити плякетами і пам'ятковими годинниками.

Тимко Бутрей (164) підтримав внесок Резолюцій Секретарської Комісії, головно запропонованих підвишок у винагородах секретарям-організаторам.

Над Резолюціями, головно в справах запропонованих підвишок винагород для секретарів розвинулася дискусія в якій брали участь Тимко Бутрей (164), Іван Ґавалюх (377), Роман Припхан (399), Йосиф Лисогір (325), Уляна Дячук як головний касир УНС.

Роман Припхан (399) голова Секретарської Комісії пояснив, що запропонована підвищена винагорода 80 відсотків відноситься тільки до організатора даного нового члена, а не до секретаря відділу. Резолюції Секретарської Комісії прийнято більшістю голосів.

15. ЗВІДОМЛЕННЯ КОМІСІЇ ПРОСЬБ, ДИСКУСІЯ ТА УХВАЛИ

Звідомлення Комісії читала її голова, Марія Кульчицька.

Комісія Просьб на своєму першому засіданні 29-го травня розподілила функції та працювала в такому складі:

Марія Кульчицька, голова; Василь Євтушенко, україномовний секретар; Василь Лучків, англомовний секретар; Володимир Василенко і Михайло Карачевський, члени.

До диспозиції Комісія мала 60,000 дол. Прохань було багато, з допомогою головного касира Уляни Дячук старалися бодай частинно задоволити найбільш пекучі потреби. Прохання, які відносилися допомоги Україні передано до Фінансової Комісії де створиться спеціяльний фонд і ці прохання будуть полагоджені.

Попросила секретаря української мови Василя Євтушенка, який відмітив, що 56-тьом організаціям приділено 60,050 дол. допомоги. Василь Євтушенко відчитав повний список організацій та суму одержаних допомог. Резуме праці цієї комісії англійською мовою подав проф. Василь Лучків, англомовний секретар.

Голова Комісії Просьб, Марія Кульчицька поставила внесок прийняти запропонований список допомог.

Тимко Бутрей підтримав внесок, який одобрено більшістю голосів.

12. ЗВІДОМЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ КОМІСІЇ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЗАПОРУК І ПЛАТЕНЬ

Іван Ґавалюх, спів-голова цієї Комісії пояснив, що Фінансова Комісія поділила свої завдання на дві фази. Звіт у подробицях писано англійською мовою, перекладом на українську мову занимався д-р Іван Сєрант. Звіт в англійській мові читатиме Левка Паньків, якщо буде потрібно, українські поясненя подасть Лев Вовк.

Згідно з постановами статуту УНС, Екзекутива покликала фінансову комісію в складі: д-р Іван Сєрант (86), Лев Вовк (444), Левка Паньків (125), Іван Ґавалюх (377) та Гелен Словік (7), яка не приїхала на Конвенцію.

Статутовим завданням комісії було:

1. Порівняти прибутки і видатки за 1989 рік з бюджетом затвердженим річними нарадами у 1989 році;
2. Приготовити пропозицію висоти денної дієти делеґатів для затвердження Конвенцією;
3. Приготовити пропозицію висоти платень Головного Екзекутивного Комітету на 1990-91 рік;
4. Винагороди секретарям;
5. Приготовити бюджет на 1990 рік.

Чотири члени Фінансової комісії поділилися функціями в такому порядку:

І. Сєрант для подання пропозицій українською мовою, Іван Ґавалюх для подання пропозицій англійською мовою; Левка Паньків на секретаря англійської мови, Лев Вовк перебрав функцію секретаря української мови. Ця комісія вже в неділю, 27-го травня, розпочала свою працю, яка відбувалася у тісній співпраці із головним касиром УНС Уляною Дячук.

Для улегшення устійнення певних рішень та поради пропозицій для делеґатів, поодинокі члени комісії засягали опіній, думок та спостережень поодиноких делеґатів вже на Конвенції. Базуючись на зібраних фактах, та аналізі фінансових звітів та інших матеріялах, комісія спрецизувала певні пропозиції та рекомендації до апробати 32-ої Конвенції.

I. Ідучи на зустріч самостійницькому пробудженню українського народу та великим бажанням делеґатів цієї конвенції, Фінансова комісія рекомендує створити фонд УНС для допомоги Україні у висоті 250,000 дол. як мінімум. Засобами для цього фонду мають бути:

1. Бюджетова дотація УНС 100,000 дол.
2. Посилена збірка поміж членами УНС
3. Заклик до членства УНС повернути свої дивідендові чеки на Фонд Відродження України УНС.
4. Пожертва конвенційних делеґатів у висоті 25.00 дол. на цей Фонд, щоб підкреслити вагомість конечної потреби помочі братам і сестрам в Україні. За прикладом конвенційних делеґатів піде все членство УНС.

I. Висота дієти: Фінансова комісія пропонує Конвенції схвалити дієту для делеґатів та інших учасників Конвенції у висоті 150 дол. за день.

III. Платня Екзекутивного Комітету: Фінансова комісія рекомендує Конвенції схвалити підвишку до засадничої платні у висоті 5% та збільшити репрезентаційний фонд для кожного члена Екзекутивного Комітету від 3,000 дол., до 5,000 дол. Комісія також бачить потребу, щоб Екзекутива перевірила справу признання дорівнюючого фонду репрезентації для заступників головного предсідника, які тепер таких фондів не отримують.

IV. Фінансова комісія розглянула справу винагород секретарів за їхню працю у збиранні членських вкладок. Після точної аналізи Фінансова комісія пропонує відложити цю справу на дещо пізніший час, тим більше, що з огляду на нові поліси щойно впроваджені в 1987 році треба мати принайменше трирічний досвід. Пропонується, щоб нова Екзекутива перевірила цю ділянку при кінці 1990 року і евентуальні зміни у винагороді секретарів представила до апробати Головному Урядові УНС.

V. Бюджет УНСоюзу на 1990 рік: Фінансова комісія разом із головним касиром перейшли та проаналізували усі позиції запропонованого бюджету так по стороні прибутків, як і по стороні видатків. Комісія уважає, що пропоновані цифри є реальними, а тим більше, що вони вже є базовані на пройденому одному кварталі та вислідах попереднього року. Фінансова комісія рекомендує Конвенції прийняти цей бюджет так, як його прочитала головний касир Уляна Дячук.

Після кожної пропозиції Фінансової Комісії засягнено підтримуючий голос, відбувалася дискусія та голосування.

До І. Фонд допомоги Україні — Іван Ґавалюх підсумував цю рекомендацію вказуючи, що фондом розпоряджала б Головна Екзекутива УНС та, що зі співпрацею нашого членства Фонд допомоги Україні УНС дуже легко у 1993 році може осягнути понад один мільйон долярів. Закликав делеґатів прийняти цю рекомендацію.

Юрій Шимко (442) підтримав пропозицію для допомоги Україні, як запропонувала Фінансова Комісія.

Йосиф Лисогір (325) вважав, що запропонована сума фонду є скромна. Тому, що кожна збірка несе за собою відповідальність роздання зібраних фондів для справжніх потребуючих, пропонує, щоб зібраний фонд передати для розпорядимости одній із двох відповідальних організацій, ЗУАДК-ові або СКВУ.

Д-р Богдан Шебунчак (25) заявив, що УНСоюз має персонал для адміністрації своїм фондом та добре зуміє збирати і розпоряджати цим фондом. З різними питаннями та суґестіями висловилися: Богдан Ткачук (472), Василь Лучків (16), Михайло Карачевський (221), Григорій Корбяк (146).

Рекомендацію Фонду допомоги Україні УНС, 32-га Конвенція УНСоюзу прийняла одноголосно.

До II. Висоту дієти в сумі 150.00 дол. денно прийнято більшістю голосів.

До III. Від Йосифа Лисогора (325) були питання до бувшого головного касира в справі сум засадничих платень членів Головного Екзекутивного Комітету, які б тепер підлягали підвищці 5%, як також ставок платень тих же урядовців, які їм признала попередня Конвенція у 1986 році.

Бувший головний касир подала до відома, що платні Екзекутиви в цьому часі є: головний предсідник 65,145 дол., а головний секретар і головний касир кожний по 55,500 дол.; у 1986 році Конвенція признала платні головному предсідникові, секретареві і касирові по 42,000 дол. кожному з тим, що Головний Уряд мав право затвердити відсоткові підвишки для втримання платень на рівні із збільшеними коштами прожитку.

Йосиф Лисогір з цих інформацій сконстатував, що теперішня платня головного предсідника являється на 10,000 дол. вищою від платень двох інших головних урядовців — значить головний предсідник отримав нелеґальну підвишку на суму 10,000 долярів, які він повинен віддати до каси УНСоюзу — це гроші, які йому не належать, він переступив закон-статут УНС.

Адвокат Нестер Олесницький, бувший головний контролер забрав голос в цій справі та з'ясував наступне:

Зауваги, які тепер зробив Й. Лисогір стосуються попереднього Головного Уряду, який отримав абсолюторію від Головної Контрольної Комісії. Ці зауваги Й. Лисогір повинен був зробити в часі звітування бувшого головного касира де являються інформації про платні бувшого Головного Уряду. Теперішні зауваги Й. Лисогора є поза порядком Конвенції і тому їх не можна зовсім брати під увагу.

Пропозицію 5-відсоткової підвишки платень Головних Екзекутивних Урядовців підтримав д-р Богдан Шебунчак, а Конвенція прийняла її більшістю голосів, п'ять голосували проти пропозиції.

До IV. Винагороди секретарям. Іван Ґавалюх заявив, що з огляду на факт, що внесок Секретарської Комісії в цій справі вже був схвалений Конвенцією, Фінансова Комісія не вимагатиме голосування над цією точкою і приєднується до рішення Конвенції.

До V. Бюджет УНС на 1990 рік — Уляна Дячук прочитала підсумки кожної частини бюджету.

Бюджет на 1990 рік передбачає загальні прибутки на суму 11,730,000 дол.

ПРОЄКТ БЮДЖЕТУ УНСОЮЗУ НА 1990-ий РІК

ПРИБУТКИ

1. ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ:

Життєве забезпечення	2,697,000
Забезпечення від випадків	58,000
Братський Фонд	45,000
РАЗОМ — членські вкладки	2,800,000

2. ВІДСОТКИ:

Від позички для Корпорації Дому УНС	520,000
Від бондів	4,400,000
Від гіпотечних позичок	530,000
Від членських позичок	25,000
Від уділів	95,000
Від банкових конт	85,000
РАЗОМ — відсотки	5,655.000

3. РІЗНІ ВПЛИВИ:

Фонд Оборони Української Спадщини	10,000
Фонд Сирітський	3,000
Фонд Наглої Потреби	2,000
З продажі книжок (Енциклопедії)	15,000
Амортизація і зиск з продажі	130,000
Пожертви до Братського Фонду	35,000
Акумуляція дивіденди	65,000
Різні впливи	100,000
РАЗОМ — різні впливи	360,000
„Свобода"	1,442,500
Союзівка	1,473,000
РАЗОМ — ПРИБУТКИ	11,730,500

ВИДАТКИ

ВИПЛАТИ ГРАМОТ:

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	1,425,000
Посмертні виплати	890,000
Виплати від випадків (АДД)	20,000
Подвійно забезпечення	10,000
Грошові звороти	400,000
Забезпечення батьків дітей	3,000
Відсотки від посмертних виплат	2,000
РАЗОМ — виплати грамот	2,750,000
Дивіденда	1,500,000
Фонд Сирітський	5,000
Вкладки за реасекурацію	15,000

КОШТИ АДМІНІСТРАЦІЇ:

ПЛАТНІ:

Головних урядовців	185,000
Працівників	520,000

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Пенсійний Фонд, хворобове і гр. забезпечення	425,000
Від каліцтва	15,000
Соц. і від безробіття	75,000
РАЗОМ — ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	515,000

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИДАТКИ:

Опіка над бондами	16,000
Друки і канцелярійні прибори	55,000
Пошта	30,000
Телефон	30,000
Забезпечення	20,000
Загальні видатки	25,000
Відділові прибори	5,000
Винайм машин	5,000
РАЗОМ:	185,000

РІЗНІ ВИДАТКИ:

Комп'ютоpизація діловодства	45,000
Канадські Корпораційні податки	3,000
Канадська Канцелярія	10,000
Актюарій та спеціяльні дорадники	90,000
Заплата до забезпеченевих урядів і державна контроля	33,000
Кошти найнятого Контролера	7,000
РАЗОМ — різні видатки	188,000

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Організаційні винагороди Окружних Комітетів	3,000
Оголошення і друки	30,000
Модернізація орг. матер. та орг. Відділу	15,000
Лікарські оглядини нових членів і гол. лікар	10,000
Винагороди відділових організаторів	70,000
Винагороди професійних організаторів	150,000
Секретарська винагорода	325,000
Винагорода предсідників і касирів	3,000
Кошти подорожей організаторів	10,000
Обласні засідання	20,000
РАЗОМ — орг. видатки	636,000
Кошти 32-ої Конвенції	350,000
Кошти нарад Головного Уряду	18,000
Кошти Контрольної Комісії	7,000
РАЗОМ	375,000
Кошти репрезентацій і подорожей	40,000
„Свобода" — доплата за членів	632,000
Виплати друкарні	1,439,000
Союзівка — доплата за направи, меблі й устаткування	318,000
Виплати Союзівки	1,473,000
Бюджет Канадського Представництва	62,500
Бюджет Канцелярії у Вашінґтоні	165,000
РАЗОМ	4,129,500

ДОТАЦІЇ І ДОПОМОГИ:

Акції Відділу Братської Діяльності	15,000
Дотація з Фонду Наглої Потреби	10,000
Кімісії Головного Уряду УНС	3,000
Комісія Спортова	15,000
Допомога членам	20,000
Комісія Молоді	5,000
Стипендії	115,000
Дотації Організаціям	70,000
РАЗОМ	253,000
Індекс „Свободи", Публікації, Енциклопедія	76,000
УНС в Канаді	5,000
РАЗОМ	81,000

ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Відсотки від закуплених бондів	20,000
Втрати при продажі бондів	200,000
Амортизація	60,000
РАЗОМ	280,000
Різні видатки	30,000
ВСІ ВИДАТКИ	11,647,500
НАДВИШКИ	83,000
ЗАГАЛЬНА СУМА БЮДЖЕТУ	11,730,500

Іван Ґавалюх, співголова Фінансової Комісії поставив внесок для прийняття зачитаного Бюджету на 1990 рік. Іван Винник (194) підтримав внесок, який Конвенція прийняла більшістю голосів.

17. ВНЕСКИ ТА УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Резолюційна Комісія зустрілася в середу вечером 30-го травня. Вона складалася з наступних членів:

Д-р Богдан Ткачук (472), о. Мирон Ткач (39), Ольга Козак (22), ред. Володимир Левенець (5), Володимир Корчинський (271), Павло Дорожинський (432) та ред. Марта Коломиєць (25) голова.

ПРИВІТАННЯ

Ми, делеґати 32-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу, зібрані у Балтиморі, шлемо братський привіт українському народові і підкреслюємо нашу моральну і фінансову підтримку у цей час його національного відродження.

Ми теж вітаємо ієрархію наших Церков — Української Греко-Католицької та Української Автокефальної Православної, як і також провідників Баптиських Церков у діяспорі та в Україні. Наші очі звернені на запляноований собор УАПЦ в червні у Києві і на зустріч Митрополита Стернюка з Папою Іваном Павлом II у Ватикані при кінці червня.

Ми, делеґати 32-ої Звичайної Конвенції УНС теж вітаємо нашу світову громадську надбудову та інші крайові централі, вітаємо проводи і членів наших місцевих і крайових харитативних, наукових, молодечих, жіночих та всіх інших установ. Ми шлемо привіт населенню Литви, Латвії та Естонії та піддержуємо їхні зусилля для повної незалежности та виходу з СССР.

РЕЗОЛЮЦІЇ У СПРАВАХ УНСОЮЗУ

1. Конвенція рекомендує нововибраному Екзекутивному Комітетові урочисто відзначити 100-ліття УНС на всіх рівнях цієї організаці і поцікавитися можливостями скликати 33-тю Звичайну Конвенцію УНС у 1994 році в околицях народження УНС, а саме в Шамокині, Па.

2. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет УНС переоцінити важливість книгарні „Свободи", та її побільшити, щоб у її склад увійшли книжки на теми української історії, культури, політики, мови, — щоб ці книжки були доступні всім зацікавленим особам, в тому і приїжджим з України, яким тяжко набути такі книжки в СССР. Конвенція має побажання до Екзекутивного Комітету, щоб товар був доступний для тих, які заходять особисто до книгарні, як також для закупу книжок через пошту.

3. Конвенція доручає Екзекутивному Комітетові збільшити об'єм та склади редакцій обох часописів „Свободи" та „Українського Тижневика", з уваги на сьогоднішні швидкі та небуденні події в Україні та в інших республіках СССР, де проживають українці, як також у Східній Европі. Часописи не в силі поміщувати на своїх сторінках важливі інформації, які напливають до редакцій. Продовжуючи свою службу громаді, УНС повинен призначити більше фондів для осягнення цієї цілі.

4. Конвенція просить Екзекутивний Комітет, щоб члени УНС мали вибір пресових видань УНСоюзу. Україномовні члени є зобов'язані отримувати українську „Свободу". Конвенція просить, щоб англомовні члени були зобов'язані одержувати англомовний „Український Тижневик".

5. Конвенція доручає Екзекутивному Комітетові розглянути можливості відкрити бюра у Києві і у Львові, які б передавали новини та вістки на безперервній підставі обом часописам УНС. Подробиці цього проєкту повинні бути обговорені Екзекутивним Комітетом та редакціями часописів.

6. Конвенція рекомендує, щоб Екзекутивний Комітет назначив спеціяльну комісію, окрему від Екзекутиви, яка б перевірила статут УНСоюзу.

7. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет перевірити працю Союзівки з метою підвищити її підприємчивість та фінансовий зиск.

8. Конвенція доручає Екзекутивному Комітетові звернути особливу увагу професійним продавцям забезпечення про важливість приєднування нових членів з рядів молоді та молодих професіоналістів у ряди УНС.

УКРАЇНА І ДІЯСПОРА

1. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет допомогти фінансово і морально Рухові, також всім демократичним групам в Україні, в тому числі і молодіжним групам, які тепер постають у всіх частинах України.

УНСоюз завжди був жертвенним фундатором допомоги Україні через інші організації, але ми уважаємо, що настав час, щоб УНС допоміг Україні прямою дорогою і так сприяв рухові за національне відродження і самостійність України.

2. Конвенція доручає Екзекутивному Комітетові постійно пригадувати міжнародним організаціям, як теж урядам вільного світу, про трагедію Чорнобиля і допомогти жертвам цієї світової катастрофи медичною та іншими формами допомоги.

3. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет грошево підтримати незалежний фільмовий проєкт започаткований свідками Великого голоду 1932-33 років. Цей проєкт, режисером якого є Олесь Янчук із Києва, потребує західньої техніки. УНСоюз може в цьому допомогти.

4. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет підтримати створення катедри українознавства при Іллинойському університеті, дати фінансову допомогу, щоб таким способом уможливити центр українських студій у середньозахідніх частинах ЗСА. Конвенція також закликає Екзекутивний Комітет підтримувати такі проєкти в інших університетах в Америці та Канаді.

5. Конвенція закликає Екзекутивний Комітет включитися до святкувань 100-ліття українського поселення в Канаді у 1991-92 роках. З огляду на те, що УНС є впливовою установою в Канаді, ця організація повинна відіграти провідну ролю у цих історичних святкуваннях.

6. Конвенція вітає новостворені спортові групи в Україні та закликає Екзекутивний Комітет УНС підтримати їх у їхніх зусиллях створити Національний Олімпійський Комітет України.

Резолюції прочитано англійською мовою Ольгою Козак. З браку часу делеґати відмовилися слухати перекладу в українській мові. Пропозицію для прийняття Резолюцій подала голова Резолюційної Комісії, ред. Марта Коломиєць, д-р Мирон Б. Куропась підтримав пропозицію, яку Конвенція прийняла одноголосно.

14. ВИБІР ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

Звідомлення Виборчої Комісії

Голова Виборчої Комісії, Микола Бобечко попросив секретаря Комісії, Стефана Чуму, відчитати висліди виборів.

Стефан Чума подав наступні висліди українською мовою:

Кандидат	**Число голосів:**
Головний Екзекутивний Комітет	
Головний предсідник:	
Уляна Дячук	196
д-р Мирон Куропась	64
Йосиф Лисогір	28
Заступник головного предсідника	
д-р Нестор Олесницький	198
Іван Телюк	64
Заступниця головного предсідника	
Ґльорія Пашен	175
Головний директор для Канади	
Мґр Іван Геврик	143
Юрій Шимко	127
Головний секретар	
Володимир Сохан	264
Головний касир	
Олександер Ю. Благітка	223
Головна Контрольна Комісія	
Василь Пастушок	190
Інж. Анатолій Дорошенко	172
Василь Дідюк	153
Степан Гавриш	150
Тарас Шмаґала	118
Іван Винник	113
д-р Іван О. Флис	106
Марія Демчук	49
Головні радні:	
Текля Мороз	160
Евген Іванців	155
Рома Гадзевич	150
Олександер Худолій	133
Аня Дидик-Петренко	133
Андрій Джула	117
Анна Ремик	115
Андрій Кейбіда	112
Гелен Олек Скат	103
Володимир Квас	102
Володимир Корчинський	101
Василь Ліщинецький	96
Павло Дорожинський	95
Василь Лучків	90
о. Іван Ващук	79
Роман Припхан	76
Роман Куропась	74
Михайло Сорока	74
Михайло Снігурович	70
Іван Ґавалюх	67
Іван Пригода	62
Василь Євтушенко	58
Володимир Гетьманський	57
Зенон Василькевич	57
Степан Приймак	54
Джені Бочар	53
Павло Олексюк	29
Дені Заневич	16
Іван Шлапак	12

Висліди голосування англійською мовою прочитала Катерина Назарк.

Микола Бобечко, голова Виборчої Комісії подякував членам за їхню добре виконану працю.

Згодом Йосиф Лисогір та д-р Мирон Куропась віддали свої голоси нововибраному головному предсідникові, Уляні Дячук, щоб її вибір вважати одноголосним.

Юрій Шимко, на знак солідарности передав свої голоси в користь перевибраного головного директора для Канади, мґр-а Івана Геврика.

Голова Президії представив Конвенції ново-вибраного гол. предсідника Уляну Дячук, делеґати оплесками привітали її.

Уляна Дячук, в першу чергу подякувала Й. Лисогорові та д-рові М. Куропасеві за їхні голоси, які уможливили їй одноголосний вибір.

„Високопреподобні Отці,
Шановна Президіє нашої Конвенції, Високоповажані члени Головного Уряду, Дорогі Делеґати!

У мене тепер, у цю надзвичайно важну хвилину мойого життя є дуже різні позитивні почування з якими хочу з вами всіми тут поділитися. По першім голосуванню, ми з мужем Володимиром вечеряли дуже пізно і коли я довго мовчала, він запитав мене де я є, тоді я відповіла йому, що мені є тяжко ще повірити, що це є дійсно результат першого голосування. За тих кілька чергових днів був час з новими фактами освоїтися.

Перш усього відчуваю і хочу передати вам тепер велику вдячність і щиру подяку Вам всім шановні союзовці, які своїм голосом виявили мені своє довіря, вибравши мене на цей важливий пост нашої великої, найстаршої, впливової української установи в цілій українській діяспорі. На мене ця честь накладає дуже великі обов'язки. Запевняю вас, що буду робити всі можливі старання, щоби всі сподівання ваші і ваші надії, вповні сповнилися.

З досвіду років у Головній Екзекутиві я є свідома того, що предсідник не тільки напрямлює всю діяльність нашої установи і має над нею нагляд, предсідник є також громозводом усіх нарікань, на це я є вповні приготована. Також мені є дуже добре відомі всі проблеми нашого Союзу, багато з них є не тільки проблемами союзовими вони існують у цілому українському зорганізованому житті. Відхід старших заслужених союзовців є тяжко, а то і не можливо заступити. Корчення громади і брак допливу молоді відчувають усі українські церкви і організації і тому притягнення молодшого покоління до союзової праці буде моїм першим і одним з головних завдань. Не криюсь з тим, що вповні заохочувала і піддержувала так кандидатуру як і вибір молодих людей до Головного Уряду. Складаю їм, як і всім нововибраним членам Головного Уряду мої щирі ґратуляції.

Упадок у членстві є пекучою проблемою багатьох етнічних братських установ, але я є переконана, що ми ще далеко не використали всіх існуючих можливостей, щоб збільшити союзові ряди. Ця надзвичайно пильна і дорога моєму серцю справа, справа збільшення членства буде мати мою всю увагу. Спеціяльно наш членський спад в Канаді, а великий і не використаний потенціял діяльних, свідомих українців у цій великій країні на північ від нашої, потребує негайної дії.

Наш дім Народного Союзу мусить **якнайскоріше** заповнитися і треба для цього уживати гнучкости усіх можливих способів, щоб це осягнути. Чистий дохід з будинку дає можливість піддержати діяльність багатьох наукових, молодіжних і культурних установ. Ця Конвенція, яка якраз закінчується, на мою скромну думку, була переломовою не тому, що вибрали перший раз в історії жінку президентом Українського Народного Союзу, але вона була переломовою тому, що відбувалася в часі, коли є поважні вигляди на те, що Україна скине комуністично московське ярмо і як незалежна, соборна держава займе належне їй місце між іншими великими народами вільного світу.

Для осягнення цеї святої для нас цілі, ми мусимо об'єднано, наполегливо працювати. До тої єдности закликає нас нарід України, якому ворог старався відібрати його мову, історію, культуру, якого екологія потерпіла від довгих років занедбання і знищення. Тільки об'єднаними силами, пані і панове, зможемо досягнути максімум нашої допомоги, яку Україна так негайно потребує і сподівається від нас всіх. Для того я буду працювати.

Під час цієї Конвенції я відчувала ваше доброзичливе ставлення до моєї особи. Прошу вашої будучої співпраці, яку ви мені досі все виявляли. Прошу вас згадувати мене у своїх молитвах, щоб Господь надальше дарував мені силу і здоров'я всі ці великі завдання виконати". (Промова була повторена також англійською мовою.)

18. РІЗНІ СПРАВИ

Д-р Нестор Олесницький приступив до виконання свого останнього обов'язку як голова колишнього Головного Контрольного Комітету, а саме, найменування нових почесних членів Головного Уряду УНС. В цьому році з Головного Уряду відходить три члени, які вислужили три, або більше каденцій у Головному Уряді і таким чином кваліфікують на почесних членів, вони можуть прийняти, або відмовитися від почесного членства.

1. Д-р Іван Флис, три каденції як головний предсідник і одна каденція як заступник головного предсідника, разом 16 років.

Головний Контрольний Комітет пропонує почесне членство —

Д-р Іван Флис, відмовився прийняти.

2. Д-р Мирон Куропась, три каденції, як заступник головного предсідника разом з іншими функціями 28 років в Головному Уряді.

З великою приємністю в імені Головного Контрольного Комітету пропонує почесне членство — д-р Мирон Куропась прийняв.

3. о. Степан Біляк — член Головного Контрольного Комітету через 12 років — з великою честю в імені Головного Контрольного Комітету пропонує почесне членство — о. Степан Біляк прийняв.

Внески надання почесного членства, яке прийняли д-р Мирон Куропась та о. Степан Біляк, були прийняті одноголосно Конвенцією.

Д-р Нестор Олесницький звернувся до делеґатів, щоб в цей вже зовсім останній момент перед закінченням Конвенції вислухали його пропозиції в справах конечної зміни статуту УНСоюзу. Згоду для цього отримав оплесками делеґатів.

Пропозиція була подана в українській та англійській мовах, одначе з браку часу прочитав її тільки в англійській мові, щоб всі правильно зрозуміли.

„Пропоную, щоб Конвенція зобов'язала новообраний Головний Екзекутивний Комітет, щоб створив до 1-го грудня 1990 року Статутову комісію з-поміж себе та членів УНСоюзу.

Згадана Статутова комісія матиме завдання вивчити та переробити нинішний статут УНС, одержати від членів, секретарів відділів та округ їхні пропозиції щодо змін. Статутова комісія матиме також власний бюджет для заанґажування потрібних експертів (за згодою Головного Екзекутивного Комітету). Згадана комісія повинна опублікувати в наших часописах свої висновки та рекомендації, підготувати пропонований проєкт нового статуту для апробування його на наступній спеціяльний чи звичайній Конвенції УНС.

Пропонований новий статут УНС має бути пристосований не лише до всіх правил федеральних і стейтових, але й до потреб своїх членів, українців у світі та, зокрема, в Україні з метою повести УНСоюз до його наступного сторіччя."

Внесок в справах зміни статуту у повній прочитаній формі д-ром Н. Олесницьким був підтриманий Василем Пастушком та прийнятий Конвенцією одноголосно.

Голова Президії попросив д-ра І. Флиса до кінцевої промови на цій Конвенції.

Д-р Іван Флис — „Шановні Делеґати, Дорогі Сестри і Браття!

Виглядає, що наша Конвенція добігає до кінця, але перед тим, як ми розійдемося, я в імені Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду складаю подяку всім Комісіям, які працювали перед і підчас Конвенції, ми сиділи, і багато говорили, а вони працювали і за це ми складаємо їм нашу щиросердечну подяку. Ми повинні бути вдячні тим людям, які перевели нашу Конвенцію, а це — д-р Петро Саварин, голова Президії, Іван Ґавалюх і Василь Колодчин, заступники голови, вони гарно провадили і до певної міри пробували втримати порядок нашої Конвенції, за це ми їм щиро дякуємо. Дякуємо Конвенційному Комітетові з Балтимор, який очолив Евген Іванців, Комісіям Верифікаційній під проводом Романа Лапичака, Статутовій на чолі з її головою Іваном Скочилясом, Фінансовій під проводом спів-голов д-р Івана Сєранта та Івана Ґавалюха, Виборчій з головою Миколою Бобечком, Просьб, яка діяла під проводом голови Марії Кульчицької, Секретарської та її голові Романові Припхановї, Резолюційній, яку очолювала Марта Коломиєць та членам Пресової Комісії.

Всім вам Делеґатки та Делеґати наша щира подяка за вашу активну участь у цій 32-ій Конвенції УНС. Всім бажаємо щасливого повороту додому, до скорого побачення на Союзівці, а згодом на наступній Конвенції.

Д-р Петро Саварин подякувавши двом секретаркам за їхню працю під час всіх сесій, просив дозволу, щоб подякувати тим членам Головного Уряду, які відходять з Уряду. Вони роками були сіллю тої спільноти, проводом нашої організації, УНС, а їхнім кредо було:

1. Пройти крізь життя як активіст, а не як глядач,
2. бути продуцентом, а не лише консументом,
3. бути будівничим, а не розбивачем,
4. ідеали активістів є давати, а не брати,
5. провадити, а не йти слідом,
6. служити, служити, а не панувати. Таке було кредо провідників, які сьогодні відходять, яким ми низько клонимо наші голови і таке є кредо тих, які приходять після них на майбутню каденцію.

„Д-ре Флис, на руки ваші, як нашого предсідника, складаю цю подяку, бо ви вірно до сьогодні служили Українському Народному Союзові, служили українській спільноті. Ви ніколи не питалися хто, ви казали, якщо не я, то хто? Якщо не тепер, то коли? І якщо я тільки для себе, то навіщо я? Тому ми сьогодні кажемо, хай Бог щастить Вам на дальших дорогах життя і дуже, дуже Вам дякуємо."

ЗАПРИСЯЖЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Голова Президії попросив присутніх, почесних членів Головного Уряду УНС — д-ра Ярослава Падоха, Женевєфу Жеребняк, д-р Анну Чопек, Володимира Запаранюка, Марію Душник, д-ра Богдана Гнатюка та Анну Гарас бути свідками присяги нововибраного Головного Уряду, яку переведе найстарший віком почесний член інж. Степан Куропась.

„Я (тут кожний сказав своє ім'я і прізвище) присягаю перед Всемогучим Богом і перед вами шановні члени, що я буду чесно і вірно сповняти і виконувати всі обов'язки і завдання, як Головний Урядовець, що я завжди буду придержуватися, сповняти і повинуватися правилам, реґулямінові і законам Українського Народного Союзу, що буду охороняти і обороняти добре ім'я Союзу, що я буду дбати про його добробут і по моїй найкращій змозі працювати для загального добра Українського Народного Союзу, так мені Боже допоможи, Амінь!"

19. ЗАКРИТТЯ КОНВЕНЦІЇ

Отець протопресвітер Степан Біляк провів молитву:

В ім'я Отця і Сина і святого Духа (3).

Всемогучий Боже, милосердний Отче, не гідні ми приносимо нашу подяку Тобі, Ти не потребуєш нічого від нас, знаючи нашу нікчемність, бідність перед Тобою, але Ти дав нам ласкаву Твою заповідь приносити Тобі славословлення і подяку наших вдячних сердець. Великий Боже, милостивий Отче, яку достойну величності Твоєї подяку можемо зложити Тобі грішні, все ж віруючи в Твою милість до нас грішних. Дякуємо Тобі Боже, Творче наш, що Ти сподобив нас щасливо закінчити нашу 32-гу Конвенцію Українського Народного Союзу. Поблагослови нововибраний Уряд, поблагослови всіх делеґаток і делеґатів і всіх гостей на тій Конвенції. Поблагослови їх на добру подорож і продовження їхнього життя зі своїми родинами. Ти наставляєш нас на добре, чисте і святе, і підтримуєш і ведеш нас по дорозі Твоїй; і приводиш нас терпеливо до вічного щастя в Твоїм небеснім царстві, прощаючи любовю наші провини. Нехай же слава і честь і поклоніння Тобі Богу вічному ніколи не замовкнуть у серцях наших, нехай вони славлять Тебе Бога милосердного в Тройці Святій Єдиного — Отця і Сина і святого Духа нині, по всяк час і до віку вічного. Слава Ісусу Христу!

Відспіванням українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено 32-гу Конвенцію Українського Народного Союзу в годині 6:15 вечора.

Варка Бачинська
секретарка 32-ої Конвенції УНС

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

Гол. директор для Канади
JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника
GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ALEXANDER G. BLAHITKA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WILLIAM PASTUSHEK
9 South Chester Road
P.O. Box 240
Swarthmore, Pa. 19081

ANATOLE DOROSHENKO
2355 Baxton Way
Chesterfield, Mo. 63017

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A 4Y8

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ГОЛОВНІ РАДНІ:

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ALEX CHUDOLIJ
281 Urma Avenue
Clifton, N.J. 07013

ANYA DYDYK-PETRENKO
16050 Dorset Road
Laurel, Md. 20707

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ANNE REMICK
10 Sunnyside Avenue
Canton, Mass. 02021

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

WALTER KORCHYNSKY
212 Meadowbrook Pky E.
Horseheads, N.Y. 14845

WASYL LISCYNESKY
4257 Dentsler Road
Parma, Ohio 44134

PAWLO DOROZYNSKY
297 College Street
Toronto, Ont.
Canada M5T 1S2

VASYL LUCHKIW
49 Windmill Lane
New City, N.Y. 10956

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"

ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

ROMA HADZEWYCZ
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ДИРЕКТОР БЮРА УНС У ВАШІНҐТОНІ

EUGENE IWANCIW
400 North Capitol St., N.W.
Suite 859
Washington, D.C. 20001

АДМІНІСТРАТОР ОСЕЛІ „СОЮЗІВКА"

JOHN A. FLIS
Foordmore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

MARIA CHUCHMAN
Sts Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont.,
Canada M1S 4P4

STEPAN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN T. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Very Rev. STEPHEN BILAK
1750 Jefferson St., Apt. 301
Hollywood, Fla. 33020

Ювілейний рік 28-го Відділу СУА у Нюарку

28 Відділ Союзу Українок вступив у 60-ліття свого існування. 60 років тому, 14-го листопада 1932 року, за ініціятивою 8 ідейних жінок засновано в Нюарку жіноче товариство — 28 Відділ СУА.

З тих перших союзянок ще тільки троє залишилися при житті: Катерина Шеремета, що проживає у Нюарку, Пелагія Кучкуда, колишня голова, живе у Томс Ривер, Катерина Кузьма, колишня секретарка і довголітня касієрка, живе на Фльориді.

Особливу діяльність виявив Відділ СУА під проводом тодішньої голови Анни Настюк (вже покійна) під час Другої світової війни, помагаючи українцям — утікачам від комуністичної навали в Европі. По закінченні війни багато скитальців поселилося в Нюарку; багато жінок вступило в члени СУА і членство збільшилося до 160 осіб. В товаристві панувала приятельська атмосфера, співпраця і не було різниці між „старими і новими". Засновано Фонд „Мати і Дитина". Він висилав поміч матерям і дітям в Европі, що не змогли еміґрувати.

У 1982 році наш Відділ відсвяткував під проводом тодішньої голови Емілії Цяпки 50-літній ювілей своєї діяльности.

Дня 2-го лютого 1992 року відбулися загальні збори і перевибрано ту саму управу в такому складі: голова — Надя Бігун, заступник голови — Зеновія Воробець, заступник голови для справ Суспільної Опіки Ольга Гнатик, секретарка — Іванна Хамуляк, касієрка — Леся Падковська. Референтки: організаційна — Наталя Загайкевич, культ-освітня — Марія Робак, заступник — Марія Семанишин, імпресова — Таїса Богданська, заступник — Осипа Яворська. Суспільна Опіка: Ольга Гнатик, Софія Андрушків, Люба Турянська, Зиновія Бурак. Господарські референти: Юстина Луків, Таня Ляцко, Анна Мокринська. Бібліотекарка: Ірена Качмарська, заступник — Марія Стрижак. Пресова референтка — Зеновія Воробець. Контрольна комісія: Емілія Цяпка, Слава Олесницька, Евгенія Шпирка, Юлія Демчук, Ірена Качмарська.

Теперішній Відділ продовжує працю, хоч його членство зменшилося до 60 осіб.

Наш Відділ діє згідно зі статутом СУА, виконує всі директиви Головної Управи, точно вив'язується зі всіх своїх грошевих зобов'язань, вплачуючи членські вкладки і призначені суми на фонди СУА та пожертви, а зі збірки на „Діти Чорнобиля" вислав до Головної Управи 1,435 дол.

Організаційна референтка веде реєстр членів, повідомляє про сходини і старається приєднати нових членок.

Кожного місяця відбуваються ширші сходини (за винятком вакаційних літніх місяців), зі звітуванням, плянуванням праці, а по закінченні ділових справ відзначаються важливі історичні події, вшановується визначні постаті України. І тут виявляють активну діяльність культурно-освітні референтки.

Часто відчитується реферати, статті, рецитації поем, гуморески. Наприклад, в березні — реферат про Шевченка, в квітні — відзначення трагічних роковин Чорнобиля, в травні — Свято Матері, в червні ц.р. відчитано статтю — Романа Горака з України п.н. „Ользі Дучимінській сповнилось 105 років".

Було прочитано реферат про Лесю Українку і реферат гостя з України Юрія Стефанівського п.н. „Діти України — політв'язні".

Цю цілорічну працю закінчується в грудні Різдвяною зустріччю зі святочною вечерею, колядою, віншуваннями і різдвяними споминами.

Дуже важливою є праця Суспільної Опіки. Помагаючи потребуючим, одержуємо численні листи подяки і вдячности. Наша Суспільна Опіка дбає про бабусю у Польщі і річно виплачує їй 135 дол., висилає грошові посилки потребуючим у Польщі, Україні, Бразилії, а також пачки з одягом, харчами і ліками; оплачує 2 стипендії для студентів у Польщі і 1 у Бразилії на загальну суму 640 дол. Приєднав 12 спонсорів стипендій так що заходом нашого Відділу уфундовано 20 стипендій і вислано на цю ціль до головної Управи СУА 3,380 дол.

Також допомога діє на місці: члени відвідують хворих, висилають картки з побажаннями скорого видужання або висловами співчуття.

В імпрезовій ділянці Відділ кожного року осінню влаштовує „Китайську льотерію", яка приносить дохід для покриття наших видатків.

Дуже корисною є праця господарських референток, як починається приготування кави й солодкого на загальних зборах, ширших сходинах для вшанування Матерів та під час „Китайської Льотерії"; 2 рази на рік влаштовує продаж кави і печива у церковній залі, а також кожного року влаштовує продаж традиційного великоднього печива, що приносить великє моральне вдоволення, бо випіканням бабок Союз Українок заробляє гроші на допомогу українцям, розсіяним по цілім світі.

В грудні Відділ приготовляє вечерю на Різдвяну Зустріч, де при святочно застелених столах лунають коляди й віншування.

Хоч члени нашого Відділу осягнули „золоту осінь" свого віку, проте завдяки вмілому подолові праці поміж головою, яка є ініціяторкою, репрезентанткою та координаторкою нашої діяльности, та членам Управи, що дуже точно виконують свої обов'язки, й тісній співпраці всіх членок, наша діяльність є успішною і дає нам задоволення.

Членам 28 Відділу СУА присвячує заохочуюче гасло, виголошене головою: „Хоч наші сили маліють, прямуймо далі, бо наша праця потрібна для України".

Дня 15-го листопада ц.р. 28 Відділ СУА в Нюарку відзначить свій 60-літній ювілей святочним полуденком і відповідною програмою. Запрошуємо громадянство до Участи! Боже нам помагай!

Зеновія Воробець,
пресова референтка

Фестиваль в Йонкерсі відзначає незалежність України

Близько 10,000 осіб в Йонкерсі відвідали сьомий з черги триденний фестиваль, що відбувся на площі церкви св. Михаїла 19—21-го червня.

Під кличем „Україна — вільна на вічність" осередок СУМ ім. 30-го червня в Йонкерсі разом з парафією св. Михаїла влаштував успішний фестиваль з цікавою різноманітною програмою, виставками народного мистецтва, українськими стравами, каруселями та іграми для дітей. На відкритті фестивалю в п'ятницю увечорі, 19-го червня, радісний настрій святкування незалежности України огорнув усіх присутніх. Молитву вдячности провів о. Ігор Мідзак. Голова фестивального комітету Петро Дуда привітав присутніх, між ними посадника Йонкерсу Теренса Залескі. Посадник у своєму привіті подякував українській громаді за тісну співпрацю з місцевим урядом, дав признання за різні заслуги українців у суспільстві і повідомив, що місто Йонкерс буде мати сестринний зв'язок з містом Тернополем на Україні. Ряд американських урядових представників разом з членами фестивального комітету і отцями парафії св. Михаїла взяли участь в церемонії офіційного відкриття фестивалю. Серед них була представниця до Вашінґтону Сесіл Сінґер. Між українськими гостями був Віктор Батюк, представник України до Об'єднаних Націй, Юрій Шевченко, перший секретар української місії, і Анатолій Олійник.

У чудових полтавських народних строях з України танцювальний ансамбль „Чайка" танком „Привіт" вітав усіх традиційним хлібом, вишиваними рушниками, квітами і радісними усмішками. Так святочно почалася перша з чотирьох програм фестивалю.

Зліва: голова СУМ в Йонкерсі д-р Орест Козіцький, голова фестивального комітету Петро Дуба, представник України до ООН Віктор Батюк, адвокат Роман Козіцький, перший секретар української місії Юрій Шевченко.

У двох виступах „Чайка", 11-літній танцювальний ансамбль при осередку СУМ в Йонкерсі під мистецьким керівником Ореста Русинка, зачарувала глядачів своєю красою, талантом і енергією в танках „Привіт", „Козацький танець", „Гопак", „Буковинський танець" і „Гуцульський танець".

Гості з Едмонтону, 30 танцюристів з ансамблю „Воля" під мистецьким керівництвом Тараса Супки і під впливом різних хореографів-інструкторів з України, заслужили на вливе браво за чудовий „Привіт" і оригінальні танці як „Бубон", „Лялька", „Поліський танець", „Веснянка" і динамічний „Гопак".

В суботу по полудні сцену надворі заповнили і прикрасили три молодечі танцювальні гуртки. Танцювали молодші і старші групи сумівської „Калини" під керівництвом Володимира Юрченка, „Весна" зі Спрінґ Валі, Ню Йорк, під керівництвом Ніни Ступак і Христини Кобілецької, і „Веселка" — суменятка з Йонкерсу, СУМ, під керівництвом Христі Балко. Потішаючим є те, що підростає нове покоління любителів й ентузіястів українських народних танців і традицій.

Публіка тепло вітала співаків різного жанру з України. Соліст „Червоної рути" Олександер Гарковий з Луцька на Волині при звуках гітари співав народні і власні пісні. Оперовий співак Ярослав Гнатюк з Тернополя, соліст з Радія України і хору Верьовки виступив з репертуаром українських народних романсів і клясичних пісень. Оригінальні, жартівливі і сатиричні пісні про стан життя на Україні виконав комік — співак Левко Дурко (Леонід Бебешко). Віка (Вікторія Врадій) зі Львова і група музикантів „рок" музики захопили слухачів піснями політичної критики. З місцевих талантів виступив 18-членний сумівський ансамбль „Світанок", який під керівництвом Дарії Горбачевської замилував всіх чарівним і милозвучним виконанням українських народних пісень. Впродовж трьох днів фестивалю приграва і запрошувала всіх до танців оркестра з Йонкерсу „Ватра" з співачкою Оксаною Харук. Ведуча програм Оля Ходоба-Фриз, співачка ансамблів „Промінь" і „Гомін степів" і оркестри „Водограй" забавляла всіх українськими піснями. Програмовий референт Ярослав Палилик вміло уложив 4 різноманітні, цікаві і культурні програми.

У дні фестивалю отці з церкви св. Михаїла відправили 4 Служби Божі і Молебень в намірені вільної України і з проханням, щоб Бог влагословив Україну як рівну серед вільних держав світу.

При виставці народного мистецтва мистці працювали і пояснювали своє мистецтво зацікавленим глядачам — різьба в дереві, писанки, гердани, вишивки і кераміка трипільської культури. Нагода купити українські відео касети, книжки, ікони, образи, сорочки, домашні прикраси й іграшки притягала покупців різного віку. Запахи смачних українських страв — ковбас, голубців, борщу, пирогів і пляцків притягали гурманів, а льотерія — шукачів щастя.

Від чого залежить успіх фестивалю? Голова фестивалю Петро Дуда і голова СУМУ в Йонкерсі д-р Орест Козіцький пояснили, що підготова до такого фестивалю вимагає цілорічної громадської співпраці трьох генерацій, які діляться своїм умінням, талантами, знанням і мають охоту працювати, де тільки потрібно. Вони складають велике признання і подяку всім відданим працівникам фестивалю. На пам'ятку фестивалю залишився гарно опрацьований журнал з докладними інформаціями про Україну. Нагородою для всіх українців є почуття гордости за нашу багату культурну спадщину і почуття радости, що „Україна — вільна на вічність!"

Люба Ґенсьор-Садницька

Урочисте відкриття літнього семестру УВУ

В українському католицькому центрі Мюнхена 18-го липня 1992 року відбулося урочисте відкриття літнього семестру УВУ. Десятки професорів та студентів, представники української громади зібралися в катедральному соборі на Молебень до Пресвятої Богородиці. Викладачів та здобувачів докторських та магістерських дипломів, українців-мюнхенців благословили — Єпископ Німеччини і Скандинавії Платон та архіпресвітер УАПЦ отець Палладій Дубицький, які провадили Молебні. Потім урочистість продовжилася в домівці при церкві.

До присутніх зі словами щирого привіту звернувся ректор УВУ, професор Богдан-Теодор Цюцюра. Він запросив до слова проректора Університету, голову Фундації УВУ в ЗСА професора Петра Гоя, який виголосив основну доповідь. У короткому історичному огляді оратор розкрив основні віхи УВУ віденського, празького та мюнхенського періодів, підкресливши, що професори і випускники-доктори ширили, в противагу московській пропаганді, передову українську науку по чужих університетах, дали почин і провід всім науковим, суспільно-політичним чи господарським установам діяспори, вели плідну наукову та видавничу діяльність, постійно переборюючи фінансові труднощі. Професор Петро Гой детальніше говорив про сучасне і майбутнє УВУ. Він констатував, що одночасно з революційними змінами в Україні перед Університетом постали кардинально нові завдання, перебудовується і активізовується його робота. Мюнхенський навчально-науковий заклад протягом останніх літ радо приймає статистів та викладачів з України, які суттєво поповнюють свої знання, заново відкривають для себе світ діяспорної науки. Є перші втішні практичні результати. У Львові, наприклад, відбулася спільна Міжнародна наукова конференція „Український Вільний Університет: з минулого в майбутнє. До 70-річчя з часу заснування", яка прийняла важливі документи — звернення до Президента України Леоніда Кравчука, Верховної Ради та Кабінету Міністрів. Підписано перші угоди між УВУ та зацікавленими науковими та навчальними закладами в Україні (зокрема з Львівським університетом імені Івана Франка). Професор Гой з радістю проголосив, що при цьому найстарішому українському університеті засновано бібліотеку та архів української діяспори і вже передано більше ніж 2 тисячі книг, авторами яких є професори чи випускники УВУ. У країнах, де проживають українці, організовано пункти по збиранню книг, бібліотечних матеріялів для передання в Україну. При Львівському університеті діє Координаційний центр УВУ, у якій невдовзі увійдуть і представники наукових центрів східної України.

Проректор Петро Гой окремо говорив про спільну науково-видавничу діяльність. Готуються до друку матеріяли львівської конференції під заголовком „З минулого в майбутнє", науково-популярний збірник „Український Мюнхен". В процесі обговорення — біобібліографічний збірник УВУ „Визначні постаті української діяспори". Ці проекти стали можливими завдяки залученню свіжих сил з України.

Присутнім було відрекомендовано нових професорів та докторантів з України, серед них професор, перший заступник міністра освіти України Анатолій Погрібний, академік, голова НТШ Олег Романів, професор Львівського університету Анатолій Карась, завідуючий кафедрою української літератури цього вузу Тарас Салига, професор Дніпропетровського університету Ганна Швидько, багаторічні політв'язні, письменники і вчені Євген Сверстюк та Михайло Осадчий, професор, провідний науковий працівник Інституту економіки АН України Стефан Злупко, продекан факультету журналістики Львівського університету Михайло Присяжний, доктор Дмитро Степовик та інші.

З надзвичайною увагою слухали присутні виступ першого заступника міністра освіти України Анатолія Погрібного. Він підкреслив, що не повинно бути межі між освітніми закладами діяспори та України. УВУ, зберігаючи повну незалежність, повинен входити до науково-освітньої системи України.

Після свого виступу-вітання проректор Львівського університету Анатолій Карась подарував УВУ картину талановитого львівського художника Михайла Дзядика „Криниця".

Багато цікавих думок прозвучало з уст наступних ораторів — академіка, голови НТШ у Львові Олега Романіва та завідуючого катедрою української літератури Львівського університету Тараса Салиги. Гостей Мюнхена щиро привітав голова ЦПУЕН Степан Костюк.

При закінченні урочистої церемонії, у якій також взяли участь Владика Платон, отець Палладій, голова АБН Слава Стецько, всі разом виконали гимн „Ще не вмерла Україна".

В їдальні інтернату „Рідної Школи" відбулася святкова вечеря.

Мар'ян Лозинський

У Львові...

(Закінчення зі стор. 1)

дента Леоніда Кравчука, Юрій Зима, який підкреслив радість, що в такій одності українці із ЗСА відзначують День Незалежности цієї країни, що їх усіх прийняла та дала можливість розвиватися, і висловив бажання, щоб це гасло одности розійшлося тепер по вулицях Львова.

В дальшому промовляв проф. Ярослав Ісаєвич, який запросив представників української науки із ЗСА на конгрес україністики, що відбудеться у Львові влітку 1993 року, і заступник посадника Львова Степан Кісіль, який висловив бажання, щоб першу річницю незалежности України відзначили також у Вашінґтоні. Д-р Ю. Солтис передав присутнім телефонічні привітання від амбасадора ЗСА в Києві Романа Попадюка, а бандурист Степан Капсій виконав три старі українські народні пісні.

Несподіванкою для усіх присутніх було слово Валентина Мороза, який гостро скритикував святкування, його організаторів та політику ЗСА. Зокрема в не дуже перебірчивих окресленнях, В. Мороз схарактеризував українців у ЗСА, висловлюючи на кінці бажання, щоб українці в Америці закинули свої особисті амбіції і вкінці почали вести справжню політику. Закінчивши свій непередбачений ніким неприємний виступ, В. Мороз вийшов із залі.

Ведучий програмою проф. Ю. Туниця старався вибачитися за форму виступу В. Мороза, а д-р Ю. Солтис від організаторів спокійно підкреслив факт, що відзначення незалежности ЗСА є оправдане тим, що саме в цій країні ми, українці, відчули свободу і мали нагоду плекати своє окремішне життя і свою культуру та була та країна завжди доброю для нас і для інших народів. Промовляли також поет Ігор Калинець, і журналіст, Михайло Батіг, які бажали облегшити неприємний настрій ствердженням, що правда про Україну довгі роки приходила саме із ЗСА через українців, що там жили, а представник Т-ва „Просвіта" Зиновій Ступак пригадав, як Михайло Горинь розповідав про прихильність українців в ЗСА до проблем України. Промовляли ще проф. Академії Наук Степан Стойко, від Спілки Українських Журналістів Володимир Здоровега, від Спілки Політичних В'язнів України і Української Республіканської Партії Михайло Павлишин, від Спілки Письменників України Левко Різник, і майор Національної Гвардії України і секретар Спілки Військовиків Олександер Латацук поздоровив українців з Америки своїм віршем-піснею „Поверніть мене додому".

Одним з останніх так численних промовців був віцепрезидент „Мотозаводу" Євген Павлига, який висловив жаль, що у всіх зібраннях конкретні справи порушуються на самому кінці, і так він уважає, що виробництво в Україні знаходить ся у найбільше складному положенні, а про це не говориться. На його думку зв'язки із Заходом, конкретно із промисловцями із ЗСА, конечні.

Вкінці З. Степан висловив свій жаль, що зустріч могла б бути теплішою як би панувала любов, яка всіх єднає, і з чуттям продеклямував вірші Дмитра Павличка і Володимира Сосюри та започаткував усім відому пісню „Рушничок".

Виступав також ансамбль „Червона калина" під проводом композитора Романа Цися.

Зустріч закінчив подякою д-р Ю. Солтис усім, що допомогли її зорганізувати, а о. В. Політило відмовив молитву.

На Союзівці...

(Закінчення зі стор. 1)

яка „урядуватиме" в році століття „Свободи".

Співачка Ліда Гаврилюк часто виступає для української громади на різноманітних фестивалях і концертах, виконуючи переважно популярні пісні легкого жанру. Тріо Олеся Кузишина теж можна часто почути на різних імпрезах. Виступаючи самостійно або акомпаніюючи солістам, група здобула собі опінію цікавого ансамблю з оригінальною манерою виконання. У складі: Олесь Кузишин, його брат Богдан Кузишин і Юрій Турчин.

Відвідуючи виставки, гості Союзівки зможуть познайомитися з творчістю К. Грицак-Фаллон, яка застосовує мистецтво писанок в незвичайній формі. Вона зображує на них портрети людей в народному одязі, релігійні мотиви, характери з дитячих книжок, а також застосовує писання в ювелірних виробах.

Б. Кондра виставлятиме олійні картини, живописні праці, виконані восковими фарбами та скульптури з глини і пап'є-маше. Виставки мистця проходили у Філядельфії, Пармі, Ню Йорку, Вінніпезі, Торонто та інших містах.

Книжка...

(Закінчення зі стор. 1)

тичні моменти із життя не одного українця, що зміг проіснувати в страшних роках большевицької займанщини українських земель, опісля включившись в потік скитальських доріг по різних континентах. У випадку автора — еміграція до Польщі, пізніше Австрії, Твір свій В.А. Богдан присвятив: „Слов'янам, які найбільше страждали від комунізму".

Автор цієї книги не лише прозаїк, але й поет і виступає в американському світі під псевдом Джордж В. Милтон. Його поезії появилися у „Watermark Press", The Poetry Center Press", „The National Library of Poetry". Саме тепер він закінчує збірку поезій. В.А. Богдан також пише вірші українською мовою, але вони не опубліковані.

Хто хоче замовити книгу, може звернутись на адресу автора: 102 Seneca, Helenas, Ariz. 72342.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-міністер Мілян Паніч в черговий раз заявив, що готовий визнати Боснію і Ґерцеговину в її довоєнних кордонах, якщо уряд Алії Ізетбеґовіча гарантує сербській меншині рівні права з іншими національними групами республіки. З приводу санкцій ООН, введених проти Югославії, прем'єр пояснив, що не має наміру боротися з ними, однак зробить все, щоб усунути причини, котрі привели до їх запровадження.

Ділимося болючою вісткою із ріднею та приятелями, що 11-го липня 1992 р. на 92-му році життя відійшов від нас на „Вічну Ватру" Українських Січових Стрільців

бл. п.
Іван Клодзінський

соліст, член Капелі Кошиця, співочих товариств Рочестеру, член Самопомочі та член-основник школи св. Йосафата.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15-го липня на цвинтарі Holy Sepulchry, Рочестер, Н. Й.

Горем прибиті:
дочка — ІРИНА
внук — ДЖАН
родини — СНИЛИКІВ, ГАФТАРІВ, МАТКОВСЬКИХ, СНІГУРІВ, СТЕФАНЮКІВ
відданого приятеля ВОЛТЕРА КЕННЕДІ
та ближча і дальша родина

Загальні збори ОЖ ОЧСУ в Норт Порті

У вівторок, 14-го квітня цього року відбулися другі з черги Загальні збори місцевого відділу ОЖ ОЧСУ. Перед відкриттям діюча голова Марія Сулима запропонувала зробити спільну знімку всіх членів відділу та присутнього пароха католицької церкви о. д-ра Івана Тилявського. Опісля голова відкрила Загальні збори та попросила о. пароха провести молитву за успішне проведення зборів. По молитві вона привітала присутню на залі представницю Головної управи Марію Лозинську, гостей та всіх членок відділу і попросила вибрати Президію зборів. Вибрана Президія в складі: Марія Лозинська — голова, Анна Яковина — секретар та Орися Білас — член. По відчитанні порядку нарад приступлено до звітів окремих референтур, в яких виявлено значний вклад праці відділу, в співпраці з 57-им відділом ООЧСУ, УККА та парафією Входа в Храм Пресвятої Богородиці. В заключному слові голова висловила задоволення з проробленої праці і подякувала всім членам Управи та відділу за працю у минулорічній каденції.

В точці привітів голова 57-го відділу ООЧСУ Григорій Королишин висловив признання за працю та співпрацю з відділом і побажав всього найкращого та доброї співпраці в майбутньому. В тому самому дусі складали привіти голова УККА Ярослав Костишин та Михайло Лисак.

В дальшому голова зборів попросила голову Контрольної комісії Марію Королишин до звіту та уділення абсолюторії уступаючій Управі. У звіті Контрольної комісії підтверджено звіт касира Анастазії Микитчак. У минулорічній каденції загальні приходи були 2,074.94 дол., розходи 710.45 дол., сальдо на день зборів 1,364.49 дол. На кінці звіту попросила уділити абсолюторію уступаючій управі, що й зроблено одноголосно.

У виборі нової Управи голова Номінаційної комісії Марія Королишин запропонувала такий склад Управи: голова — Теодозія Коверко, заступниці голови — Анна Яковина і Катерина Курнявка, секретарка — Марія Королишин, культосвітні референтки — Орися Білас і Ангелина Ґой, організаційні референтки — Марія Сулима, Марія Тисовська, касир — Анастазія Микитчак, супільної опіки — Леоніда Кучира, Анна Бриславська, Анна Гапачило, члени Управи — Теофіля Музика, Галина Спас; Контрольна комісія: голова — Анна Камад, члени — Флоренс Лисак і Марія Королишин.

Склад Управи був схвалений одноголосно. Голова зборів М. Лозинська побажала нововибраній Управі багато успіхів у дальшій праці відділу. Вона також накреслила працю Головної управи ОЖ ОЧСУ та допомогу Україні. На цю допомогу видано понад 50,000 дол.

Голова зборів попросила нововибрану голову Т. Коверко зайняти її місце, яка в заключному слові подякувала М. Лозинській за взірцеве проведення зборів та всім учасникам за вибір і довір'я до неї. На закінчення відмовлено молитву, а потім при каві і солодкому ще довго гуторили про перебіг зборів.

Дмитко Сулима

Л. САБРИНІ — 13 РОКІВ

У „Підсумках конкурсу есеїв та афіш", поміщених на сторінці „В який спосіб я можу допомогти Україні?" („Свобода", 11-го серпня 1992 року, стор. 4), четвертий і п'ятий рядки другої колонки слід читати: „Левко Сабрина з Вінніпеґу, 13 років". Те ж саме повинно бути і в підписі під афішею (стор. 5): „Левко Сабрина 13 років..." — **А. Воробець**

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Третє речення вміщеної на першій сторінці „Свободи" з 12-го серпня вістки „Росія не хоче виводити свої війська з Прибалтики" слід читати: „В найкращому разі, підкреслив Козирєв, виведення почнеться тільки в 1994 році". Також у тому числі, в редакційній статті, речення в другому абзаці належиться читати: „Допомога закордонові у бюджеті ЗСА на 1993 рік". — Ред.

● ПРАЦЯ ●

Потребуємо ОСОБИ для опіки наших старших батьків. Знання української мови обов'язкове. Просимо телефонувати на число телефону **(215) 533-2184**.
Якщо відізветься голос з машини — просимо подати своє ім'я і прізвище та число телефону. Ми вам відповімо телефонічно.

UKRAINIAN SPEAKING WOMAN
interested in summer full or part time housework — child care — Yonkers vicinity — (914) 965-7126

● РОЗШУКИ ●

Нащадків
КОЗАКА ЮРІЯ
з села Малого Березного, який еміґрував до ЗСА перед 1-ою світовою війною (його сестра Коцюш Тересія жила в місті Скрантон, Па. Пошукують його двоюрідні брати
Петро та Юрій Козаки
вул. Центральна ч. 224
с. Малий Березний
р-н Велиберезнянський
обл. Закарпатська 295060
Україна

Пошукую брата
МИХАЙЛА КОТОВСЬКОГО, ст.,
нар. у 1924 р. в с. Бачів, Перемишлянського р-ну, Львівської обл. Хто знав би про нього, або він сам, прошу повідомити сестру
МАРІЮ МУРАШКО, ст.
сел. Підбірці, обл. Львівська
Україна

● SERVICE ●

ДЛЯ УКРАЇНИ.
Церковна парча, добре складена, готовий церковний одяг (ризи), або на ярди. По взори прошу писати або телефонувати:

AMERICAN CHURCH SUPPLY
41 W. 699 Foxtail Circle
St. Charles, IL 60175
Ми говоримо тільки по-англійськи.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

СТЕФАН СУХОПАР член УНС Відд. 390-го Т-ва ім. Івана Франка в Брістолі, Конн. помер 26-го травня 1992 року на 70-му році життя. Нар. 3-го червня 1921 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Еву (Циган) Сухопар, сина Михайла, невістку Марію і внука Бенджаміна. Похорон відбувся 28-го травня 1992 року на цвинтарі св. Михаїла в Теривіл, Кт.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Бугрин, секр.

ПАВЛІНА ЯННІ МУХА член УНС Відд. 432-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Торонто, Онт. померла 8-го квітня 1992 року на 88-му році життя. Народився 1903 року на Кіровоградчині, Україна. Залишила у смутку дочку Аду Горготу з родиною. Похорон відбувся 10-го червня 1992 року на цвинтарі св. Володимира в Оквил, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Зорич, секр.

ІВАН КОЛОМИЄЦЬ член УНС Відд. 334-го Т-ва ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо. помер 26-го лютого 1991 року на 67-му році життя. Нар. 1924 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку трьох синів, 6 внуків і родину в Україні. Похорон відбувся 1-го березня 1991 року на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

АННА СІМАН член УНС Відд. 37-го Т-ва „Любов" в Елизабет, Н.Дж. померла 14-го травня 1992 року на 81-му році життя. Нар. 18-го червня 1911 року в Перт Амбой, Н.Дж. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку дочку Мері Енн Мітрик, сина Веслі, зятя Леонарда, внуків: Катерину Мітрик і Михайла Сіман а також брата Геррі Стец. Похорон відбувся 18-го травня 1992 року на цвинтарі „Rosehill Cemetery", in Linden, N.J.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Осередчук, секр.

АННА ЗЕПКО БЕДНАР член УНС Відд. 180-го Т-ва ім. Івана Франка в Акрон, Огайо померла 11-го травня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 11-го серпня 1912 року в Донора, Па. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку мужа Михайла, синів Івана і Тимотея, дочки Елейн Креймер і Христину Міллер. Похорон відбувся 14-го травня 1992 року на цвинтарі Вайт Чепел в Трой, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Женеві З. Жеребняк, секр.

ІВАН СНАЙДЕР член УНС Відд. 67-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ансонії, Конн. помер 4-го квітня 1992 року на 84-му році життя. Нар. 1908 року в Ансонії, Конн. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку Андрія Снайдер, Стеллу Снайдер, Гелен Вадику і Дороту Следзьону. Похорон відбувся 7-го квітня 1992 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ансонії, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ДМИТРО ЛОҐУШ член УНС Відділу 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. помер 19-го червня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 1912 року в Криволуці, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Романа з дружиною Христею, Маркіяна з дружиною Каті, Богдана і Стефана, внуків: Михася, Андрійка, Богдана і Стефана, родину в Канаді й Америці. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Гробу в Савтфілд, Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

АНДРІЙ МАТВИШИН-МАТВІЇШИН член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт" в Чикаґо, Ілл. помер 15-го червня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 1913 року в Висоцьку, пов. Броди, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Пелагію, синів Ігоря з дружиною Оленкою і дочкою Андреєю; Юрія з дружиною Лідою і дітьми Мартою і Павлусем, Романа-Івана; сестру Евгенію з родиною в Україні, сватів Марію Семянчук, Юлію і Теодора Такой з батьком Петром та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 18-го червня 1992 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

●FUNERAL DIRECTORS●

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 4-го до 7-го вересня 1992 року
(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1992

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111
до 27-го серпня 1992 р. Зголошення одержані після 27-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 4-го вересня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до суботи, 29-го серпня.**

Субота, 5-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці:
чоловіки і сеньйори 35 р. і 45 р.;
год. 1-ша — юнаки, юначки і жінки;
год. 3-тя — сеньйори 55 р.

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Ю. Савчак.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 5-го вересня, о год. 10:30 вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини — **Дівчата/Жінки**

ІНДИВІДУАЛЬНІ

Число конкуренції	Вік		Вік	Число конкуренції
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м. змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4 x 25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4 x 25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4 x 50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4 x 50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ: **до 26-го серпня 1992 року.** Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки).

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Зіп Ковд ....
Телефон: (...........) .... Вік: ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на "Ukrainian Sports Federation") до:

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ
Christine Prociuk
182 Throckmorton Lane
Old Bridge, N.J. 08857
Tel. (908) 679-2037

SUM — СУМ
Olena Halkowycz
94 Fycke Lane
Teaneck, N.J. 07666
Tel. (201) 692-1471

TRYZUB — ТРИЗУБ
Eugene Zyblikewycz
11 Old Colony Lane
Marlton, N.J. 08053
Tel. (609) 983-0621

PLAST — ПЛАСТ
або НЕПРИНАЛЕЖНІ
Marika Bokalo
742 Linden Avenue
Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

HELP WANTED

ПРИЙМЕМО на ПРАЦЮ до АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"
особу з добрим знанням української і англійської мов.

Медичне забезпечення, пенсійний плян і інші бенефіти. Платня після умови.
Проситься висилати резюме до:

"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237,